

انجيل يوحنا

۱

کلمه انسؤن بنه

^۱ از اول کلمه بو و کلمه خدا آمره بو و کلمه، خدا بو؛ ^۲ هو، از اول خدا آمره بو. ^۳ همه چی بواسطه او بوجود بومه، و هرچی جی که بوجود بومه، هیچ چی بدون او بوجود بومه.

^۴ اونه میئن زندگی هنه بو و او زندگی، آدمی آن نور بو. ^۵ اپی نور ظلمات میئن فوتؤئنه و ظلمات اونه دنکوشؤنه.

^۶ یکتہ مرداک بو که خدا اونه سرا دا بو؛ اونه ایسم یحیی بو. ^۷ یحیی گواپی دئن به بومه، گواپی دئن او نور باره، تا همه بواسطه او ایمون بآرن. ^۸ یحیی او نور نبو، بلکه بومه تا او نور باره گواپی بدای. ^۹ او حقیقی نور که هر آدمی روشنایی بخشنه، دنیا میئن آمه.

^{۱۰} او دنیا میئن ایسه بو و دنیا بواسطه او بوجود بومه؛ با اپی حال دنیا اونه نشناخته. ^{۱۱} او خو قوم میئن بومه، ولی خوش قوم، اونه قبول نؤدن. ^{۱۲} اما تمؤم اوشؤنی که اونه قبول بوذن، یعنی هر کسی که اونه ایسم ایمؤن بآرده، اپی حق هدا که خدا زاکون بوبؤن؛ ^{۱۳} او زاکونی که نه گوشت و خون جی، نه تن خواسته جی و نه یکتہ مرد خواسته، بلکه خدا جی بدونیا بومئن.

^{۱۴} کلمه، انسؤن بوبؤ و امه میئن ساکین بؤ. آمه اونه جلال بدیم، جلالی، لایق اونه یکدنه ریکه که پئر جی بومه، که فیض و حقیقت جی پور. ^{۱۵} یحیی اونه باره گواپی دا و پيله صدا آمره گوت: «اپی، او کسی ایسه که اونه باره بوئم: «اونیکه بعد مو هنه، می جی سرترا ایسه، چونکه می جی پیشتر، ایسابو.»

^{۱۶} آمه همه اونه پوری جی هیتمیم، فیض، فیض سر. ^{۱۷} چونکه شریعت بواسطه موسی پیغمبر هده بوبؤ؛ ولی فیض و حقیقت، بواسطه عیسی مسیح بومه. ^{۱۸} هیشکس هرگی خدا بده ندئنه. او یکتہ ریکه که پئر ورجه ایسه، او، خدا آشکار گوده.

تعمید دهنده یحیی گواپی

^{۱۹} اینه تعمید دهنده یحیی گواپی او زمونی که یهودی آن، اورشلیم شهر جی، کاهنون و لاویون، یحیی ورجه سرادئن تا اونای بپورسن که «تو کی ایسی؟»
^{۲۰} یحیی اعتراف بده و حشا نوده، بلکه اعتراف بده که: «مو مسیح موعود نییم.»
^{۲۱} اوشون اونای بپورسن: «پس کی ایسی؟ ایلیای پیغمبر ایسی؟» یحیی بوته: «نییم.» اوشون بپورسن: «تو هو پیغمبری ایسی که موسی بوته بو هنه؟» یحیی جواب بده: «نه!»^{۲۲} هو وخت اونه بوئن: «پس کی ایسی؟ أمه باء یکتہ جواب اوشونی که آمره سرادئن بدیم، تی باره چی گونی؟»^{۲۳} یحیی بوته:

«مو صدای او کسی ایسم که بیابون میئن فریاد زنه و گونه:
”خداوند راه صاف کونین.“»

درست هوطوری که إشعیای پیغمبر بوته بو.

^{۲۴} اوشونی که فریسی فرقه عالمون طرفای سrada بوبوئن،^{۲۵} یحیی جی بپورسن: «اگه تو نه مسیح موعودی، نه ایلیای پیغمبر و نه او پیغمبر، پس چره غسل تعمید دئی؟»^{۲۶} یحیی جواب بده: «مو آؤ آمره غسل تعمید دئنم، اما شیمه میئن ینفر ایسا که شمه اونه نشناسنین،^{۲۷} او هونی ایسه که بعد مو هنه و مو حتی قابیل نییم اونه چاروق بند بار کونم.»^{۲۸} ایشون همه، بیت عثیا دهات میئن که اوطرف اردن روخونه بو اتفاق دکتہ، اوره که یحیی غسل تعمید داء.

خدا قوربونی بره

^{۲۹} فردایی، یحیی بده که عیسی اونه طرف آمدره، بوته: «بینین، اینه خدا قوربونی بره، که دنیا جی گوناہ ویگینه!^{۳۰} ای، اونی ایسه که مو اونه باره بوئم، بعد مو مردی هنه که می جی سرتره، چونکه می جی بیشتر، ایسابو.»^{۳۱} مو خودم اونه نشناختم، ولی هینه وسه بومئم که آؤ آمره غسل تعمید بدم که او اسرائیل قوم به آشکار بی.»^{۳۲} یحیی گواپی بده و بوته: «خدا روح بدم که کبتره مورسون آسمونای جیر بومه و اونه سر بومؤنسه.^{۳۳} مو خودم اونه نشناختم، اما اونی که مه سrada تا آؤ آمره تعمید بدم، مه بوته: ”هر زمون بدی که خدا روح، ینفر سر جیر بومه و اونه سر بومؤنسه، بودؤن او، هونی ایسه که روح القدس آمره تعمید دئنه.“^{۳۴} و مو بدم و گواپی دئنم که ای خدا ریکاکه!»

عیسی اُولی شاگردون

^{۳۵} فرداڻي، يبارده يحيي خوش دوته از شاگردونِ آمره ايسا بو. ^{۳۶} يحيي، عیسی که اورای ردّ بودبو، نيگاه بُوده و بوته: «بينين، اينه خدا قوربوني بزه!» ^{۳۷} وختي، او دوته شاگرد اونه گب بشتوسن، عیسی دومبالسر راه دکتن. ^{۳۸} عیسی وگرسه و بده که اونه دومبالسر اَمَدرن، ايشونه بوته: «چی دومبال گردنين؟» اوشون بوئن: «راڻي، يعني اوستاد، کورا ايسني؟» ^{۳۹} عیسی جواب بدا: «باين و بينين.» پس او دوته شاگرد بوشون و بدن که عیسی کورا ايسنه، و اوروز اونه آمره بيسئن. چونکه، ساعت دوروبر چهار بعدظهر بو. ^{۴۰} يکته او دونفر که يحيي گبون ايشتوسنِ آمره عیسی دومبالسر بوشو، آندرياس، شمعون پطرس برار بو. ^{۴۱} او اول خوش برار شمعون بياته و اونه بوته: «آمه ماشيح بياتيم.» هو مسيح موعود. ^{۴۲} آندرياس، شمعون عیسی ورجه ببورده. عیسی اونه نيگاه بُوده و بوته: «تو شمعون، يونا ريکاي. تو "کيفا" دوخونده بني.» کيفا يعني سنگ.

عیسی، فيليپس و نتنائيل دعوت کوئنه

^{۴۳} فردايي عیسی تصميم بيته بشي جليل ولايت. او فيليپس پيدا گوده و اونه بوته: «می دومبال بيه!» ^{۴۴} فيليپس، بيت صيدا شهر شي، و آندرياس و پطرس همشهری بو. ^{۴۵} فيليپس، نتنائيل بياته و اونه بوته: «آمه او کسی که موسی تورات ميئن و پيغمبرونم خوشون نيويشته آن ميئن اونه باره بنويشتن، بياتيم! او عیسی، يوسف ريکه، ناصره شهر جي ايسه!» ^{۴۶} نتنائيل اونه بوته: «مگر بنه که ناصره شهر جي هم خوروم چی بيرون باي؟» فيليپس بوته: «بيه و بين.» ^{۴۷} وختي عیسی بده که نتنائيل اونه طرف اَمَدره، اونه باره بوته: «بينين، ابي مردکاي يکته حقيقي اسرائيلي ايسه که هيچ دوز و کلکي ندننه!» ^{۴۸} نتنائيل اونه بوته: «مه کوره جي شناسني؟» عیسی جواب بدا: «قبل اونکه فيليپس ته دوخني، هو موقع که تو حله انجير دار جیر ايسابي، مو ته بدئم.» ^{۴۹} نتنائيل جواب بدا: «اوستاد تو خدا ريکاي! تو اسرائيل پادشاهي!» ^{۵۰} عیسی جواب بدا: «اينه واسه که بوئم، "ته انجيردار جیر بدئم،" مه ايمون ابئي؟ خيلي پيله تر از ابي چيزون ايني.» ^{۵۱} اونه بوته: «راست راست شمره گونم، شمه آسمون بازه بو اينين و خدا فرشته آن اينين که انسون ريکه ورجای جور شنن و جیر هنن.

معجزه عروسی میئن

۱ سوئی روز میئن، جلیل ولایت، قانا دھاتِ میئن عروسی بو و عیسی مَترم اوره ایسه بو. ۲ عیسی و اونہ شاگردؤنم عروسی میئن دعوت بوئو بِن. ۳ وختی کہ شراب تمنه بو، عیسی مَتر اونہ بوتہ: «اوشؤن دِه شراب ندئنن.» ۴ عیسی خوش مَتر بوتہ: «زن، ابي کار، به مو چی ربطی دئنہ؟ حله می وخت نرسه.» ۵ اونہ مَتر خدمتکارون بوتہ: «هر چی شمره گونہ، بکونین.» ۶ اوره شیش ته سنگی خم هَنه بو کہ یهودی ان مذهب رسم میئن او خُمون میئن او دودن و او او آمره، نجس چیزون پکا گودن، هرته او خُمون، دوروبر صدلیتر جا گیت. ۷ عیسی خدمتکارون بوتہ: «ای خُموننه او چی پورا کونین.» اوشؤنم خُمون لب به لب پوره گودن. ۸ بازين عیسی اوشونہ بوتہ: «الون انی اونای ویگیرین ببورین اونہ به کہ مجلس گردوئندرہ.» اوشونم ببوردن. ۹ وختی اونی کہ مجلس گردونه دبو آوی کہ الون شراب بوئو بو وچیشته، نوئنس کہ او شراب کور چی بآردن، ولی خدمتکارونی کہ او خُم جی ویتہ بوئن، دوئسن. پس داماد دوخنده ۱۰ و اونہ بوتہ: «همه اول خوروم شراب آمره پذیرای کؤئنن و وختی میمونون مست بوئن، اوموقع بد شراب ایتنن؛ اما تو خوروم شراب تا الون بدآشتی!» ۱۱ ایطو بو کہ عیسی خو اولی نیشونه و معجزه قانای جلیل میئن انجوم بده و خوش جلال آشکار گوده و اونہ شاگردؤن اونہ ایمون بآردن. ۱۲ بازين خوش مَتر و خوش برارؤن و شاگردؤن آمره کفرناحوم شهر بوشو و چند روز اوره بیسه.

عیسی معبد تمیز کوننه

۱۳ یهودی ان عیدِ پسخ نزدیک بو و عیسی اورشلیم بوشؤ. ۱۴ او بده کہ معبد صاراکی میئن، یسری ان گو و گوسند و کبتر فورتدرن و صرافونم اوره نیشتبون و معامله کادبون. ۱۵ پس عیسی لافندای شلاق چاگوده و اوشونه همه، گوسندون و گوؤنه آمره معبدای بیرون گوده و صرافون سکه ان زمین سر باگده و اوشون میزون فگارده، ۱۶ و کبتر فروشون بوتہ: «ایشونه ارای بیرون ببورین، می پتر خونہ، معامله خونہ، چانکونین!» ۱۷ هووخت اونہ شاگردؤن یاد بومه کہ کتاب زبور میئن بنویشته بوئو کہ: «غیرتی کہ تی خونہ وسه دئنم، مه

سوجيئنه.»^{۱۸} پس يهودي اُن، عيسي بوتن: «چي نيشونه و معجزه اي انجوم دئي که آمه بودونيم تو اجازه دئي، ايجور کارون بکوني؟»^{۱۹} عيسي اوشونه جواب بده: «اپي معبد ويرون کونين، مو سه روز ميئن اونه هنده چاکوئنم.»^{۲۰} يهودي اُن بوتن: «اپي معبد ساتن، چهل و شيش سال طول بکشه، آلون تو خواتني اينه سه روز چاکوني؟»^{۲۱} ولي معبدی که عيسي اونای گب زي، خوش تن بو.^{۲۲} پس وختي عيسي، مرده اُن جي زنده بويو، اونه شاگردون، اپي گب ياد بآردن و مقدس نيويشته اُن و گبوني که عيسي بوته بو، ايمون بآردن.^{۲۳} هو زموني که عيسي عيد پسخ وسه اورشليم ميئن ايسابو، خيلي اُن وختيکه نيشونه و معجزه اُن که انجوم داي بدئن، اونه ايسم، ايمون بآردن.^{۲۴} ولي عيسي اوشون اعتماد نوده، چونکه مردوم، همته شناخت^{۲۵} و لازم نبو هيشکس آدمي باره هيچي اونه بوگوي، چونکه خودش دونس که آدميزاد ديل ميئن چي گوزرنه.

۳

يبار ده بزاسه بوئن

۱ يکته مردکاي بو به ايسم نيقوديموس فريسي فرقه عالمون جي. او يکته از يهود پيلترون بو. ۲ نيقوديموس شو ميئن عيسي ورجه بومه و اونه بوته: «اوستاد! آمه دؤنيم که تو يکته معلم ايسي که خدا طرفاي بوماي، چونکه هيشکس مننه نشونه و معجزاتي که تو بودي، انجوم بداي، مگه اونکه خدا اونه آمره بي.»^۳ عيسي اونه جواب بده: «راست راست، ته گونم، تا ينفر دومرته بزاسه نبی، مننه خدا پادشاهی بينی.»^۴ نيقوديموس عيسي بوته: «کسي که پير بي، چوطو تينه هنده بزاسه بي؟ مگه تينه دومرته خوش مئه شوکوم ميئن وگردی و بچه بي؟»^۵ عيسي اونه جواب بدا: «راست راست ته گونم تا ينفر آو و روح خدا جي بزاسه نبی، مننه خدا پادشاهی ميئن بشی.»^۶ اوني که جسم جي بچه بي، جسماني ايسه ولي اوني که روح جي بچه بي، روحاني ايسه.^۷ حيرون نبو که بوتم باء دومرته بزاسه بين! باد هر جايي که خواتنه، شنه؛ اونه صدا ايشتوني، اما نودوني که کوره جي هنه و کورا شنه. هرکسم که خدا روح جي بزاسه بي هم هيپوره.»^۹ نيقوديموس، عيسي بوته: «ايجور چيزون چوطو ممکن ايسه؟»^{۱۰} عيسي جواب بدا: «تو قوم اسراييل معلمی، حله اي چيزون نودوني؟»^{۱۱} راست راست، ته گونم آمه اوچيزي جي که دؤنيم،

گب زئنيم و اوچيزي که بديم، گوايي دئنيم، اما شمه امه گوايي قبول نوکونين. ^{۱۲} اگه شيمه امره زميني چيزون جي گب بزئم، باور نودين، چوطو آسموني چيزون جي شيمه به گب بزئم باور کونين؟ ^{۱۳} هيشکس آسمون، جور نوشو، مگه اونکه آسموناي جير بومابي، يعني انسون ريکه. ^{۱۴} هيوطو که موسي او مفرقي ميلون بيايون مين چوب سر بزه و جور ببورده، هوطورم انسون ريکه باء جور ببورده بي، ^{۱۵} تا هر کي اونه ايمون باري، ابدي زندگي بداري.

«^{۱۶} چونکه خدا دونياء انيچي محبت بوده که خوش يکدنه ريگه هدا، تا هر کي اونه ايمون باري هلاک نبي، بلکه ابدي زندگي بداري. ^{۱۷} چونکه خدا، خو ريکه دنيا مين سرا ندا تا دنيا مردمون محكوم کوني، بلکه سرا دا تا دنيا بواسطه او نجات پيدا کوني. ^{۱۸} هر کي اونه ايمون دننه، محكوم نبنه، اما هر کي اونه ايمون نداری، هي الونم محكوم ايسه، چونکه خدا يکدنه ريکه ايسم ايمون نارد. ^{۱۹} و محكوم بوئن اينه که: نور دنيا مين بومه، اما مردم، ظلمات نور جي بيشر دوست دأشتن، چونکه ايشون اعمال بد بو. ^{۲۰} هينه واسه هر کي بد کارون کوئنه، نور جي نفرت دننه و نور جير نانه، نبي که اونه اعمال آشکار بي. ^{۲۱} ولي هرکس حقيقت بجا ابئنه، نور ورجه هنه تا آشکارا بده بي که اونه اعمال خدا کمک امره انجوم بو.»

تعميد دهنده يحيي گوايي، عيسي باره

^{۲۲} بازين عيسي و اونه شاگردون يهوديه ولايت دهاتون دوروبر بوشون. عيسي يمدت خو شاگردون امره اورا بيسه و مردم غسل تعميد دا. ^{۲۳} يحيي هم عينون دهات مين که ساليم شهر نزديکي بو، غسل تعميد دا، چونکه اوره او زياد بو. مردوم امن و غسل تعميد هيئن. ^{۲۴} او موقع يحيي حله زندون مين دنکته بو. ^{۲۵} يبار يحيي شاگردون و يکنه يهودي مين، يه بحثي بوبو که چوطو باء نجاست جي پکا بوئن. ^{۲۶} يحيي شاگردون، اونه ورجه بومئن و اونه بوئن: «اوستاد، اوني که تي امره اردن روخونه او طرف ايسا بو و تو اونه به گوايي بداي، الون خودش غسل تعميد دننه و همه ام اونه ورجه شن.» ^{۲۷} يحيي اوشون جواب بده: «هيشکس مينه هيچي بدست باري مگر اونکه خدا جي اونه هده بوبو بي. ^{۲۸} شمه خودتون شاهدين که بوئم: ”مو مسيح موعود نييم، بلکه اونه بيشر سرا دا بوبوم. ^{۲۹} عروس داماد شه، اما داماد ريفق که ايسنه و اونه گوش دننه، داماد صدا ايشتوناي خيلي شادي کوئنه. مي شادي هم

الؤن، هيٽوري ڪامل بنه. ۳۰ او باء پيٽه و پيلٽر بي ولي مو باء ڪوشٽاڪ و ڪوشٽايتر بوم.

۳۱ «او ڪه آسموناي هنه، همه ڪساي سرتره، اما اونى ڪه زمين جى ايسه، زمينى ايسه و زمينى چيزون جى گب زئنه. اونى ڪه آسموناي هنه، همه ڪساي سرتره. ۳۲ او، اوچيزى ڪه بده و بشتوسه به گواپي ڏئنه، با ابي حال هيشڪس اونه گواپي قبول نوڪوئنه. ۳۳ هرڪس ڪه اونه گواپي قبول بكوني، تايد ڪوئنه ڪه خدا حقيقت ايسه. ۳۴ چون اونى ڪه خدا اونه سرا دا، خدا ڪلام گونه، هينه واسه ڪه خدا، خوش روح بي حد و اندازه اونه هڏئنه. ۳۵ پئر، ريڪه دوست ڏئنه و همه چي اونه دست بسپورده. ۳۶ هرڪس ريڪه ايمون ڏئنه، ابدي زندگي ڏئنه؛ هرڪس ريڪه جى اطاعت نوڪوئنه، زندگي نينه، بلڪه خدا غيظ اونه سر موئنه.»

۴

عيسى و سامري زناڪ

۱ وختى عيسى بفهمسه ڪه فريسي فرقه عالمون بشتوسن ڪه او يحيى جى بيشتر دومباله رو ڏئنه و اوشونه غسل تعميل ڏئنه ۲ - هرچند عيسى شاگردون تعميل ڏئن نه خودوش - ۳ يهوديه ولايت جى بيرون بومه و دومرته جليل ولايت سو بوشو. ۴ و باء سامره منطقه جى رده بي. ۵ پس يڪته از سامره شهرون، ڪه اونه ايسم سوخار بو برسه، نزديڪى او زمينى ڪه يعقوب خوش ريڪه يوسف هدا بو. ۶ يعقوب چاه اوره هته بو. پس عيسى سفر جى وڪته، چاه ڪنار بنيشته. ساعت دوروبر دوازده ظهر بو.

۷ يڪته زناڪ سامره مردمون جى بومه تا چاه جى آو ويگيري. عيسى اونه بوته: «ايسڪالى آو مه هدى.» ۸ چونڪه اونه شاگردون غذا هئن به بوشوبون شهر. ۹ سامري زناڪ عيسى بوته: «چوطو ايسه ڪه تو ڪه يڪته يهودى ايسى، مى جى ڪه يڪته سامري زناڪم، آو خواني؟» چونڪه، يهودى ان، سامري ان امره معاشرت نوڪوئن. ۱۰ عيسى اونه جواب بده: «اگه دونسى ڪه خدا خواننه چي هديه اى ته هداى، و دونسى ڪه ڪيسه ته گونه، «ايسڪالى آو مه هدى،» تو اوناي خواستى و اونم ته آوى هداى ڪه زندگي هڏئنه.» ۱۱ او زناڪ عيسى بوته: «آقا، تو ڪه هيچي نڏئي اونه امره آو ويگيري و چاهم جلف. پس آو ي ڪه زندگي هڏئنه ڪوراي آپنى؟ ۱۲ مگه تو امه جد، يعقوب جى، پيلٽري؟ او ابي چاه امره هدا و خودش و اون ريڪاڪون و اون گلّه ان ابي چاه آو جى وودوشتن.»

۱۳ عیسیٰ او زنڪه بوته: «هر کس اپي آؤ جي وودوشي، هنده تشنه بنه. ۱۴ ولي هر کس او آؤ جي که مو اونه هدم وودوشي، هرگي تشنه بنه. او آؤي که مو هديئم، اونه ميئن يکته چشمه بنه که تا ابدی زندگي، جوش کوئنه و سر شنه.» ۱۵ او زنڪای عیسیٰ بوته: «آقا، اپي آؤای مه هدی تا ده تشنه نوبوئم و مجبور نوبوئم آؤ ویتنه به إره بئم.» ۱۶ عیسیٰ اونه بوته: «بشو تي مرداک دوخون و بيه إره.» ۱۷ زنڪای جواب بدا: «مرد ندئتم.» عیسیٰ بوته: «راست گوني که مرد ندئي، ۱۸ چونکه پنجته مرد بوئوي و اوئي هم که الون دئي تي مرد نييه. اوچي که بوتی راست.» ۱۹ او زنڪای عیسیٰ بوته: «آقا، دئدرم که تو يکته پیغمبر ایسی. ۲۰ امه اجداد اپي کوه ميئن پرستش گودن، ولي شمه يهودی ان گونين که جاپي که با پرستش گودن، اورشليم.» ۲۱ عیسیٰ بوته: «زناک، باور بکون زموني رسنדרه که آسموني پئر نه اپي کوه ميئن پرستش کوئن نه اورشليم ميئن. ۲۲ شمه اوچيزی ۱ که نشناسين پرستش کوئن، امه، اوچيزی که شناسنيم پرستش کوئنيم، چونکه نجات بواسطه يهود قوم، هنه. ۲۳ ولي زموني رسنه و هي الونم برسه، که حقيقي پرستش کننده ان، آسموني پئر، روح و حقيقت ميئن پرستش کوئنن، چونکه آسموني پئر، ایجور مردومون دومبال ایسه که اونه پرستش بکونن. ۲۴ خدا روح ایسه و اونه پرستش کننده ان باء، خدا، روح و حقيقت ميئن پرستش بکونن.» ۲۵ زنڪای عیسیٰ بوته: «مو دؤنم که ماشیح هو مسیح موعود هنه؛ وختي او بائی، همه چيه امره گونه.» ۲۶ عیسیٰ اونه بوته: «مو که تي امره گب زئدرم، هو ایسم.»

۲۷ هو وخت، عیسیٰ شاگردون وگرسن و هينه وسه که او يکته زناک امره گب زئدبو، حیرون بوئن. اما هيته نپورسئن که: «چی خوانی؟» یا، «چری اپي زناک امره گب زئي؟» ۲۸ هو موقع او زناک خوش گوله هوره بنه و بوشو شهر و مردم بوته: ۲۹ «باين يکته مردگه بينين که هر کاری که تا الون بوده بوم، مه بوته. بنه او مسیح موعود بی؟» ۳۰ پس اوشون شهرای بیرون بومئن و عیسیٰ ورجه بوشون.

۳۱ هي مئنه، شاگردون عیسیٰ جي خواهش بوذن و بوتن: «اوستاد یچی بوخورا!» ۳۲ اما عیسیٰ اوشونه بوته: «مو غداي خوردين به دئتم که شمه اونای هيچی ندؤنين.» ۳۳ شاگردون همدیگره بوتن: «مگه کسی اونه به غذا بآرده؟» ۳۴ عیسیٰ ایشونه بوته: «می غذا اینه که می سراداکس خواسته انجوم بدئم و اونه کار کامیل کونم. ۳۵ مگه اپي گب نشتوسين که "حله بئن وخت چهار ماه ده

بومونسه“؟ نيگاه بكونين، مو شمره گونم، شيمه چيشمونِ بازِ كونين و بينين كه گندم كله، پئن به آماده ايسه. ^{۳۶} الؤن اوني كه محصولِ بينه، خوشِ مزدِ هگينه و ابدى زندگى به محصولِ جومَه كوئنه، تا كاشتن كس و پئن كس، باهم شادَ بوئن. ^{۳۷} ابي گب جا ايره ايسه كه گونن: ”يه نفر كارنه و ينفر ديگه بينه.“ ^{۳۸} مو شمره سرادئم تا محصولي ببينين كه شيمه زحمت بكشه نييه. ديگرؤن زحمت بكشئن و شمه اوشونه زحمت بكشئك جي استفاده كادرين.»

^{۳۹} او زناكِ گواپي و سه كه بوته بو، «هر كاري كه تا الؤن بوده بوم، مه بوته،» خيلي از سامريؤنى كه او شهر ميئن زندگى گودن، عيسى ايمؤن بآردن. ^{۴۰} وختي او سامري اُن اونه ورجه بومئن، عيسى جي بخواسن كه اوشونه ورجه بيسي. پس اونم دو روز اوره بيسه. ^{۴۱} و خيلي اُن ديگرم، عيسى گبون و سه ايمؤن بآردن. ^{۴۲} اوشؤن او زناكِ گوئن: «ده فقط تي گبون واسه نيه كه ايمؤن اِبئينم، چونكه آمه خودمؤن اونه گبؤن بشتؤسيم و دؤنيم كه راست راست، ابي مرداك، دنيا نجات دهنده ايسه.»

^{۴۳} بعدِ او دو روز، عيسى اوراي جليل ولايت سو بوشو. ^{۴۴} چونكه عيسى خودوش گواپي بده بو كه: «پيغمبر خوشِ شهر ميئن حرمت نَدئنه.» ^{۴۵} پس وختي عيسى جليل ولايت برسه، جليلي ان ذوق آمره اونه پيشواز بوشوئن، هينه و سه كه اوشؤنم همه كاروني كه عيسى، اورشليم ميئن انجؤم بدابو، بده بوئن.

عيسى يكته دربارى مردكه ريکه شفا دئنه

^{۴۶} بازين عيسى هنده بوشو قاناي دهات، جليل ميئن، هو جا كه آؤ، شرابِ گوده بو. اوره يكته دربارى مرداك ايسا بو كه يكته مريض ريكاى كفرناحوم شهر ميئن داشت. ^{۴۷} وختي او مردكاي بشتؤسه كه عيسى يهوديه ولايت جي، جليل ولايت بومه، اونه دئنه به بوشو و خواهش بؤده كه بائ اونه ريکه شفا بداي چونكه اونه ريکه مورده بو. ^{۴۸} عيسى اونه بوته: «تا نيشونه و معجزه اُن و عجايب غرايب چي اُن نئين، ايمؤن نابئين.» ^{۴۹} او دربارى مردكه عيسى بوته: «آقا، قبل اينكه مي زاك بميري، بيه.» ^{۵۰} عيسى اونه بوته: «بشو، تي ريکه زنده مؤنه.» او مردكه عيسى گب باور بؤده و راه دكته. ^{۵۱} حله راه ميئن ايسا بو كه اونه خدمتكارؤن اونه پيشواز بومئن و بوئن: «تي ريکه زنده موئنه و خوب بوئدره.» ^{۵۲} پس او دربارى مردكه اوشوناي بيورسه: «جي ساعتى اينه حال بنا

بوده خوب بوئن؟» اوشون بوئن: «دیروز ساعت یک بعدظهر اونه تب قطع بو.»^{۵۳} هووخت اوریکا که پئر بفهمسه که اپی هو ساعتی بو که عیسی اونه بوته بو: «تی ریکه زنده مؤنه.» پس خودوش و تمؤم اینه خونه آدمون ایمؤن بآردن.^{۵۴} اپی دومین نیشونه و معجزه ای بو که عیسی وختی یهودیه ولایت جی، جلیل ولایت بومه، انجوم بدا.

۵

عیسی فلج مردکا که شفا دئنه

۱ چند وخت بعد، یکتہ از یهودی آن عید بو و عیسی، بوشو اورشلیم .
 ۲ اورشلیم میئن، 'گوسند دروازه' کنار، یکتہ حوض هئنه که زیؤن آرامی میئن اونه 'بیت حسدا' گوئن و پنجته آیوؤن دئنه که هرته سایبون دئنن.^۳ اوره یکتہ پیلہ دسته علیل آدمون، یعنی کورؤن، شلون و فلجون خوتن. و آؤ توکون خوردن ریفای ایسابوئن.^۴ چونکه اوشون فکر گوذن هرچن وخت یکتہ فرشته، خداوند طرفای هنه و حوض آؤ توکؤن دئنه؛ اولی نفری که آؤ توکون بخورده پس، او حوض میئن شو، هر ناخوشی جی که داشت، شفا هیت.

۵ اوره، یکتہ مردکه ایسا بو که سی و هشت سال علیل بو.^۶ وختی عیسی اونه بدہ که اوره خوته و دوئس که خیلی وخته اپی ناخوشی دئنه، اونه بوته: «خؤانی شفا هگیری؟»^۷ علیل مردکای عیسی بوته: «آقا، کسی ندئئم که وختی آؤ توکؤن بخورده، مه حوض میئن ببوری، و تا خودم اوره برسؤئم، ینفر دیگہ می جی پیشتر حوض میئن شنہ.»^۸ عیسی اونه بوته: «ویریس، تی جاجیگہ ویگیر و راه دکی.»^۹ او مردکه هودم شفا هیتہ و خوش جیگہ جومه گوده و راه دکتہ.

او روز، یهودی آن مقدس شنبہ بو.^{۱۰} پس یهود پیلہ ترون او مردکه که شفا هیتہ بو، بوئن: «امروز مقدس شنبہ روز و شرعا اجازه ندئنی که تی جاجیگہ جومه کونی و ایطرف و اوطرف ببوری.»^{۱۱} اما او مردکه اوشونه جواب بدا: «اونی که مه شفا بدا مه بوته: "تی جاجیگہ ویگیر و راه دکی."»^{۱۲} اونای ببورسئن: «اونی که ته بوته: "تی جاجیگہ ویگیر و راه دکی،" کی ایسه؟»^{۱۳} ولی او مردکای که شفا هیتہ بو، نوئس که او کی ایسه، چونکه عیسی او جمعیت میئن غیب بو.

۱۴ آنی دیرتر، عیسی او مردکا که معبد میئن بیاته و بوته: «بین، ده خوبه بوی،

دِه گوناہ نکون، تا یہ چی بدتر تی سر نای.»^{۱۵} او مردکہ بوشو یهود پیلہ ترون بوتہ: «اونی کہ مه شفا بده، عیسی ایسه.»

^{۱۶} هینه وسه بو کہ یهودی آن، عیسی آزار دئن، چونکہ مقدس شنبه میئن ایجور کارؤن گود. ^{۱۷} ولی عیسی اوشونه جواب بده: «می آسمونی پئر حله کار کوئنه، منم کار کوئنم.»^{۱۸} هینه وسه یهودی آن بیشتر از قبل عیسی کوشتن دومبال بوئن، چونکہ نه فقط مقدس شنبه قانون زیرپا نئه، بلکه حتی خدای خوش پئر دؤخوند و ایطوری خوش، خدا آمره برابر دوئنس.

^{۱۹} پس عیسی اوشونه ایطوری بوتہ: «راست راست، شمره گونم کہ ریکه خوشای هیچ کاری گوده مینه مگر او کارؤنی کہ دینه اونه آسمونی پئر انجؤم دئنه؛ چونکہ هرکاری آسمونی پئر کوئنه، ریکه أم هو کار کوئنه.^{۲۰} چونکہ آسمونی پئر، ریکه دوست دئنه و هر کاری کہ خودش کوئنه، اونه نیشون دئنه و کارؤنی پیلتر ازینم اونه نیشون دئنه تا شمه حیرون بین.^{۲۱} چون هوطو کہ آسمونی پئر، مرده آن زنده کوئنه و اوشونه زندگی هدئنه، هوطورم ریکه هر کی بخوای، زندگی هدئنه.^{۲۲} چونکہ آسمونی پئر هیشکس داوری نوکوئنه، بلکه همه دنه داوری، ریکه بسپورده.^{۲۳} تا مردوم همته، ریکه حرمت بدارن، هوطو کہ آسمونی پئر حرمت دئنن. کسی کہ ریکه حرمت نئنه، هو پئری هم کہ اونه سرا دا حرمت نئنه.^{۲۴} راست راست، شمره گونم هر کس می کلام بشتویی و می سراداکس ایمؤن باری، ابدی زندگی دئنه و داوری نئنه، بلکه مرگ جی، زندگی میئن منتقل بو.^{۲۵} راست راست، شمره گونم، زمؤنی رسنه، و هی الوئم برسه، کہ مرده آن خدا ریکه صدا ایشتؤنن و اوشؤنی کہ بشتوئن، زنده بنن.^{۲۶} چون هیطو کہ آسمونی پئر خوش میئن زندگی دئنه، هیطورم ریکه هدّه، تا ریکه هم خوش میئن زندگی بداری.^{۲۷} و اونه، اپی قدرت و اختیار هدّه کہ داوری بکونی، هینه وسه کہ او، انسؤن ریکه.^{۲۸} اپی گبؤنای حیرون نین، چون زمؤنی رسئدره کہ همه اوشؤنی کہ قبر میئن ایسن اونه صدا ایشتؤنن و بیرون هنن.^{۲۹} اوشؤنی کہ خوپی بودن، زنده بنن کہ تا ابد زندگی بکونن، و اوشؤنی کہ بدی بودن زنده بنن تا داوری بوبوئن.^{۳۰} «مو می جی کاری منم بکوئنم، بلکه بنا به او چی کہ ایشتؤنم، داوری کوئنم، و می داوری عادلونه ایسه، چونکہ می خواسته دومبال نییم، بلکه می سراداکس خواسته دومبالم.^{۳۱} اگر مو خودم می باره گواپی بدئم، می گواپی اعتبار ندئنه.^{۳۲} ینفر ده ایسا کہ می باره گواپی دئنه و مو دؤنم کہ اونه گواپی می باره اعتبار دئنه.^{۳۳} شمه آدمؤنی یحیی ورجه سرادائین و او حقیقت

گواپی بدا. ^{۳۴} نه که مو آدمی گواپی قبول بکوئم، بلکه ابي گبؤن هينه وسه زئنم تا شمه نجات پيدا كونين. ^{۳۵} يحيى يکته چراغ بو که سوتي و فوتوئسي، و شمه خواسين آني اون نور ميئن خوش ببين. ^{۳۶} ولي مو يکته گواپی دئنم، که يحيى گواپی جي پيل تره: چونکه کارؤنی که آسموني پئر مه بسپورده تا انجوم بدئم، يعني هي کارؤنی که انجوم دئدرم مي باره گواپی دئنن که آسموني پئر مه سرا دا. ^{۳۷} و هو پئر که مه سرادا، خودوش مي باره گواپی بده. شمه هرگی اونه صدا نشتؤسين و هرگی اونه روئه ندئين ^{۳۸} و اونه کلام شيمه ديل ميئن زندگي نوکوئنه. چونکه اونه سرادا که ايمؤن ندئين. ^{۳۹} شمه مقدس نيويشته ان دقت امره خوئينين، چونکه فکر کوئين بواسطه او ابدی زندگي پيدا کوئين، حله که هي نيويشته ان مي باره گواپی دئنن. ^{۴۰} ولي با ابي حال شمه نخوانين مي ورجه باين تا ابدی زندگي پيدا کوئين.

«^{۴۱} آدمؤنای جلال قبول نوکوئم. ^{۴۲} ولي شمره شناسنم و دوئنم که شمه، خدا محبت شيمه ديل ميئن ندئين. ^{۴۳} مو مي آسموني پئر ايسم امره بوئم و شمه مه قبول نوکوئين. اگه ينفر ديگه خو ايسم امره باي، شمه اونه قبول کوئين. ^{۴۴} چوطو تينين ايمؤن بارين، وختيکه همدیگر جي جلال قبول کوئين، ولي او جلال دومبال که خدای يکته جي ايسه، نيين؟ ^{۴۵} فکر نکونين مو ايسم که آسموني پئر ورجه شمره متهم کوئه؛ اوني که شمره متهم کوئه موسای پيغمبر ايسه، هوني که شمه اونه اميد دوسين. ^{۴۶} چونکه اگه موسی ايمؤن داشتين، منم ايمؤن آردين، چون او مي باره بنويشته. ^{۴۷} اما اگه اونه بنويشته ان باور ندئين، چوطو مي گبؤن باور کوئين؟»

٦

عيسى پنج هزار نفر غذا دئنه

^۱ چندوخت بعد، عيسى او طرف جليل دريا که هو تيرييه دريا ايسه، بوشؤ. ^۲ يکته پيله جماعت اونه دومبالسر راه دکتن، چونکه نيشونه و معجزاني که ناخوشؤن شفا دئن امره انجوم دا، بده بوئن. ^۳ پس عيسى يکته کوه جور بوشؤ و خوش شاگردؤن امره اوره بنويشته. ^۴ يهودی ان عيد پسخ نزديک بو. ^۵ وختي عيسى خو سر راستيته و بده که يکته پيل جمعيت اونه طرف أمئدرن، فيليپس بوته: «کورای نون بينيم تا ابي مردم بخورن؟» ^۶ او، اينه بوته تا فيليپس امتحون بکوني، چونکه عيسى خودوش دؤنس که چي خا بکوني. ^۷ فيليپس

جواب بدا: «اڳه دويست دينارِ قد نون بينيمَم ايشوَن به كفاف نوڳوئنه، حتی اڳه فقط هر نفر اُنی بخورن.»^۸ يکته از شاگردوَن بايسِم آندرياس که شمعون پطرس برأر بو، عیسی بوته:^۹ «يکته ريکه زاک اِره ايسأ که پنج ته نون جو و دوته ماهی دئنه، اما اي، جماعتِ به چی کوئنه؟»^{۱۰} عیسی بوته: «مردم بنيشوَنين.» اوره خيلي علف دبو. پس اوشوَن که دوروبر پنج هزارته مرداک بوئن، بنيشتن.^{۱۱} هو وخت عیسی نونوَن هيته و شکرگزارى بوده پس، اوشوَن ميئن که نيشته بوئن، تقسيم بوده. و هو قدر که خواستتم ايشون ماهی هده.^{۱۲} وختیکه بوخوردن و سيره بوَن، عیسی، شاگردوَن بوته: «زياد بآرده نون خورده اُن، جومه کونين تا هيچی لا نبی.»^{۱۳} پس اوشوَن جومه گوَدَن و زياد بآرده تیکه اُن او پنج ته نون جو اُجی که مردم بخورده بون، دوازده ته سبد پوره بو.

^{۱۴} وختی مردم اي نيشونه و معجزه اي که عیسی انجوم بده بو، بدئن، بوئن: «راست راست اي هو پيغمبری ايسه که باء دونيا ميئن باي.»^{۱۵} عیسی وختی بفهمسه که مردوم خوآنن بئن و به زور اونه بيورن و پادشاه بکوئن، اوشوَن بنه و دومرته تنهايي بوشو کوه.

عیسی راه شوئون دریا آو سر

^{۱۶} غروب دمی عیسی شاگردوَن دریا سو بوشوئن^{۱۷} و نوء سواره بوئن و او طرفِ دریا، کفرناحوم شهر سو راه دکتن. هوا تاریک بوئو، و عیسی حله اوشونه ورجه نمابو.^{۱۸} هی مئنه دریا کولاک بوئو، چونکه پيله باد آمئدبو.^{۱۹} وختی اوشون دوربر شیش کیلومتر پارو بزه بوئن، عیسی بدئن که دریا سر راه شوئدره و نوء نزدیک بوئدره. پس اوشون زأل بوَدَن.^{۲۰} اما عیسی اوشونه بوته: «مو ايسم؛ واهيمه ندارين!»^{۲۱} هو وخت خواسن عیسی نوء ميئن سوار کوئن که نوء هو دم او جايی که خواسن بوشوئن، برسه.

عیسی، نون زندگی

^{۲۲} فردايی، جماعتی که او طرف دریا بیسه بون، بفهمسن جز هویکته نو، نو دیگه ای اوره نأ بو و دوئسن که عیسی خوشي شاگردوَن آمره او نوء سواره نوئو بو، بلکه شاگردوَن تنهايي بوشوئبون.^{۲۳} هو وخت چندته ده نو تپيريه جی بومئن نزدیک او جايی که جمعیت، خداوند شکر بوده پس، نون بخوردبون.^{۲۴} پس وختی جماعت بدئن که نه عیسی اوره ايسأ و نه اون شاگردوَن، او نوئونه سواره

بوئن و کفرناحوم شهر بوشوئن تا عیسی دومبال بگردن. ^{۲۵} اوشوئن وختی عیسی، اوطرفه دریا بیاتن، اونه بوئن: «اوستاد، کی اِره بومای؟»

^{۲۶} عیسی جواب بدا: «راست راست، شمره گونم، نیشونه و معجزه اُنی که بدین و سه نیه که می دومبال گردنن، بلکه او نونوئی و سه ایسه که بوخوردن و سیر بوین. ^{۲۷} او غذای و سه که ازین شنه کار نکونین، بلکه او غذای و سه کار بکونین که تا ابدی زندگی بجا موئنه، غذای که انسون ریکه شمره هدئنه، چونکه خدای پئر، انسون ریکه سر مهر تایید بزه.» ^{۲۸} هووخت اوشوئن عیسی جی بپورسئن: «چی کارونی بکونیم که خدا کاروئن انجوم بدئبیم؟» ^{۲۹} عیسی اوشوئن جواب بده: «کاری که خدا شمراي خوائنه که انجوم بدین اینه که اوئن سرا داکه، ایموئن بآرین.» ^{۳۰} اوشون عیسی بوئن: «چی نیشونه و معجزه ای امه به انجوم دئنی تا اونه بینیم و ته ایموئن بآریم؟ چی معجزه ای کوئنی؟» ^{۳۱} امه اجداد بیابوئن میئن مئا، هو نونی که آسمونای ببارسه بوخوردن، اوطوری که مقدس بنویشته اُن میئن بنویشته بوئو: «موسای پیغمبر، آسمونای اوشون نون هدا تا بخورن» ^{۳۲} عیسی جواب بدا: «راست راست، شمره گونم، موسای پیغمبر نبو که آسمونای او نون شمره هدا، بلکه می آسمونی پئر ایسه که حقیقی نون آسمون جی شمره هدئنه. ^{۳۳} چونکه خدا نون، اوکسیه که آسمونای جیرهه و دونیاء زندگی هدئنه.» ^{۳۴} اوشون عیسی بوئن: «آقا، اِبی نون همیشه امره هدی.» ^{۳۵} عیسی اوشون بوته: «او نوئی که زندگی هدئنه مو ایسم، هر کس می ورجه بای، وشته نَبنه و هر کس مه ایموئن بآری، هرگی تشنه نَبنه. ^{۳۶} ولی هیطو که شمره بوئم، با اِبی که مه بده دئنین، ولی حله مه ایموئن نأینن. ^{۳۷} همه او آدمونی که آسمونی پئر مه هدئنه، می ورجه هَنن؛ و او کسی که می ورجه بای، هیچ وخت اونه می جی دور نوکوئنم. ^{۳۸} چونکه آسمون جی جیر نومئم که می خواسته انجوم بدئم، بلکه بومئم تا می سرادکس خواسته انجوم بدئم. ^{۳۹} و می سرادکس خواسته اینه که، او کسوئی به که او مه هده، هیته از دست ندئم، بلکه اوشونه قیامت میئن زنده کوئنم. ^{۴۰} چونکه می آسمونی پئر خواسته اینه که هر کس ریکه امید دودی و اونه ایموئن بآری، ابدی زندگی بداری و مو اونه قیامت روز میئن زنده کوئنم.»

^{۴۱} او زمون یهودی اُن اونه باره بنا بوذن میسمیره گودن، چونکه عیسی بوته بو: «مو ایسم او نونی که آسمونای جیر بومه.» ^{۴۲} اوشون گوئن: «مگه اِبی مردکای عیسی، یوسف ریکه نییه؟ هونی که اوئن پئر و مئرِه شناسنیم؟ پس

چو طوری ایسه که الون گونہ: ”آسمونای جیر بومئم“؟^{۴۳} عیسی جواب بده: «همدیگر آمره میسمیره نکونین.^{۴۴} هیشکس مننه می ورجه بای مگه پئری که مه سرا دا اونه می سو هکشی، و مو قیامت روز میئن اونه زنده کوئنم.^{۴۵} پیغمبرون نیویشته ان میئن بومه که ”همه خدا جی آموجن. هر کس آسمونی پئری جی بشتوسه و اونای باموته، می ورجه هنه.^{۴۶} هیشکس آسمونی پئری بده ندئنه، مگه اوکسی که خدا طرف جی ایسه؛ اونه که آسمونی پئری بده دئنه.^{۴۷} راست راست، شمره گونم که، هر کس ایمون دئنه، ابدی زندگی دئنه.^{۴۸} او نونی که زندگی هدئنه مو ایسم.^{۴۹} شیمه اجداد، منّا بیابان میئن بوخوردن، با اپی حال بموردن.^{۵۰} اپی هو نونی ایسه که آسمونای جیر هنه که هر کس اونای بخوری، نمینه.^{۵۱} مو ایسم او نونی که زندگی هدئنه و آسمونای جیر بومه. هر کس اپی نون بخوری، تا ابد زنده مونه. او نونی که مو دونیا زندگی به بخشتم، می تن ایسه.»

^{۵۲} پس یهودی ان میئن حسابی میسمیره دکتہ که «اپی مردکای چوطو تینه خوش تن، آمره هدای تا بخوریم؟»

^{۵۳} عیسی اوشونه بوته: «راست راست، شمره گونم تا انسون ریکه تنی نوخورین و اونه خون وودوشین، شیمه میئن زندگی ندئین.^{۵۴} هر کسی می تن بخوری و می خون وودوشی، ابدی زندگی دئنه و مو قیامت روز میئن، اونه زنده کوئنم.^{۵۵} چونکه می تن حقیقی خوردنی و می خون حقیقی وودوشتی ایسه.^{۵۶} اوکسی که می تن خوئنه و می خون وودوشنه می میئن زیندگی کوئنه و منم اونه میئن.^{۵۷} هوطو او پئری که زندگی هدئنه مه سرا دا و منم می پئری واسه زنده ایسم، هرکسم که مه بخوری، می وسه زنده موئنه.^{۵۸} اپی ایسه او نونی که آسمونای جیر بومه؛ نه او نون مورشون که شیمه اجداد بوخوردن با اپی حال بموردن، بلکه هر کس اپی نونای بخوری، تا ابد زنده موئنه.»^{۵۹} عیسی اپی گبؤن وختی بوته که یهود عبادتگاه ان، که کفرناحوم میئن هنه بو آموت.

پطرس، اعتراف کوئنه

^{۶۰} خیلی از اونه شاگردون اپی گبؤن ایشئوسنه آمره بوئن: «اپی گبؤن خیلی سنگین، کی تینه اونه قبول بکونی؟»^{۶۱} ولی عیسی دونس که اینه شاگردون اپی قضیه وسه میسمیره کادرن اوشونه بوته: «هی قضیه ایسه که شمره ناراحت کوئنه؟^{۶۲} پس اگه انسون ریکه بینین که او جایی که از اول ایسابو، جور بشی،

چی کوئین؟^{۶۳} خدا روح ایسه که زنده کوئنه؛ جسم فایده ندئنه. گبونی که مو شمره زئتم، روح و زندگی ایسه.^{۶۴} اما بعضی از شمه ایسن که ایمون نایئن.» چونکه عیسی از اول دؤنس که چه کسؤنی ایمون نئیئن و کی ایسه که اونه دشمن دست هدئنه.^{۶۵} بازین عیسی دومباله بده: «هینه و سه شمره بوتم که هیشکس مننه می ورجه بای، مگر اونکه آسمونی پئر طرفای اونه ببخشه بوئو بی.»

^{۶۶} از ایی وخت ببعده خیلی از شاگردؤن وگرسن و ده اونه همراهی نوذن. ^{۶۷} پس عیسی او دوازه ته شاگرد بوته: «شمم خوانین بشین؟»^{۶۸} شمعون پطرس جواب بده: «آقا، کی ورجه بشیم؟ ابدی زندگی کلام، تی ورجه هئنه.^{۶۹} و آمه ایمون بآردیم و بودؤنسیم که تو او قدوس خدا ایسی.»^{۷۰} عیسی اوشونه جواب بده: «مگه شمه دوازه نفره مو انتخاب نوذم؟ ولی با ایی حال یکتہ از شمه ابلیس ایسه.»^{۷۱} عیسی، یهودا، شمعون آسخریوطی ریکه، اشاره گود، چونکه او یکتہ از او دوازه نفر بو، که خواست چندوخت بعد عیسی دشمن دست هدای.

۷

عیسی عید خیمه آن به شنه

^۱ بازین عیسی چندوخت جلیل ولایت میئن گردس. او نخواس یهودیه ولایت میئن بیسی، چونکه یهودی آن اونه کشتن دومبال بوئن.^۲ عید خیمه آن که یهودی آن یکتہ عید بو، نزدیک بو،^۳ پس عیسی برارؤن اونه بوئن: «اره نیس و بشو یهودیه، تا تی شاگردؤنم کارؤنی که کوئی، بیئن،^۴ چون هر کی خوائنه بشناخته بی، خلوتی میئن کار نوکوئنه. تو که ایی کارؤن کوئی، ته دنیا نیشون بدی.»^۵ چونکه حتی اونه برارؤنم اونه ایمون نآرده بوئن.^۶ عیسی اوشون بوته: «حله می وخت نرسه، ولی شیمه به هر وختی مناسب ایسه.^۷ دنیا مننه شمراي متنفر بی، اما می جی متنفره، چونکه مو گواپی دئتم که اونه کارؤن، بد ایسه.^۸ شمه عید به بشین. مو الون ایی عید نآتم، چونکه می وخت حله کامیل نرسه.»^۹ عیسی اینه بوته و جلیل میئن بیسه.

^{۱۰} ولی بعد اونکه اونه برارؤن عید و سه بوشؤن، خودشم بوشو، ولی نه آشکارا، بلکه خفا میئن.^{۱۱} یهودی آن، عید موقع اونه دومبال گشتن و پورسئن: «او مردکه کورا ایسا؟»^{۱۲} و مردم میئن عیسی باره خیلی میسمیره بو. بعضی آن

گوئن: «یکته خوروم مرداکِ» اما یسری دیگرم گوئن «نه، بلکه مردمِ گمراهه کوئنه.»^{۱۳} ولی چونکه یهودی اُن جی واهیمه داشتن، هیشکس اونای آشکارا گب نزی.

^{۱۴} وختی که نیصف عید بوگذشته بو، عیسی معبد صاراکی میئن بومه و بنا بوده مردومِ آموتن.^{۱۵} یهودی اُن مات بوئن و بیورسئن: «ای مردکای که هرگی دین درس یاد نیته، چطو تینه ایجور علم بداری؟»^{۱۶} پس عیسی اوشونه جواب بده: «ای چیزونی که شمره آموجئئتم، می جی نییه، بلکه اونای ایسه که مه سرا دا.^{۱۷} اگه کسی خوائنه که خدا اراده انجوم بدای، اونه که فهمنه که ای تعلیمون خدا جی ایسه یا اونکه مو می جی گونم.^{۱۸} اونی که خوش جی گونه، خوش جلالِ دومبال، اما اونی که خوائنه خوش سرا دائن کس جلالِ بدای، راست گونه و اونه میئن هیچ دروغی ننا.^{۱۹} مگه موسای پیغمبر، شریعتِ شمره هنده؟ با ای حال هیچکدوم از شمه اونه عمل نوگوئنه. چرئ اینه دومبالین که مه بکوشین؟»^{۲۰} مردم جواب بدئن: «تو دیو بزه ایسی، کی ایسه که تی کشتن دومبال بی؟»^{۲۱} عیسی اوشون جواب بده: «مویکته کار بودم و شمه همته او کارای حیرون بوین.^{۲۲} موسی ختنه گودن حکم شمره هده - البته ای موسی طرفای نبو، بلکه اجداد قوم جی بو- و هیینه واسه شمه ریکاگون مقدس شنبه روز میئنم ختنه کوئین.^{۲۳} اگه یکته آدم مقدس شنبه روز میئن ختنه بنه تا موسی شریعت زیر پا بنه نبی، پس چرئ اینه وسه که تموم یکته آدم جون گین مقدس شنبه روز میئن سلامتی ببخشئم برنج بوئین؟^{۲۴} ظاهر جی قضاوت نکونین، بلکه به حق قضاوت بکونین.»

مگه بنه او مسیح بی؟

^{۲۵} بعضی از اورشلیم مردوم بوئن: «مگه ای هونی نیه که اونه کوشتن دومبال ایسن؟^{۲۶} بینین چوطو آشکارا گب زئنه و اونه هیچی نگوئن! بنه که پيله ترون قوم واقعا بفهمسن که ای، هو مسیح موعود ایسه؟^{۲۷} آمه دؤنیم که ای مردکه کورای بومه، ولی وختی که مسیح موعود ظهور بکونی، هیشکس نودؤنه که کورای بومه.»^{۲۸} هووخت عیسی آموتن موقع معبد میئن، پيله صدا امره بوتته: «مه شناسنین و دؤنین که کورای بومئم، ولی مو مه به نومئم، اونی که مه سرا دا، حق ایسه، و شمه اونه شناسنین.^{۲۹} اما مو اونه شناسنم، چونکه مو اونه طرف جی بومئم و او مه سرا دا.»^{۳۰} پس اوشون اینه دومبال بوئن که عیسی،

دستگیر ڪوٺڻ، ولي هيشڪس اونه دست درازی ٺوڏهه، چونڪه حله اونه وخت نرسه بو. ^{۳۱} با ابي حال خيلي از او جماعت، عیسیٰ ایمون بآردن. اوشون گوٺن ڪه: «مگه وختی مسیح موعود بائی، ابي مردڪه جي بيشر نيشونه و معجزه انجوم ڏئنه؟»

^{۳۲} فریسی فرقه عالمون گوش برسه ڪه مردم عیسیٰ باره ایجور گبون زئدرن، پس ڪاهنون سرون و فریسی آن، معبد نیگهبونون سرا ڏئن تا اونه بگيرن. ^{۳۳} هووخت عیسیٰ بوته: «آنی ده شیمه آمره ایسم، و بازين می سرا دا کس ورجه شتم. ^{۳۴} می دومبال گردنين، اما منین مه بیاجين، و او جایی ڪه مو ایسم، شمه منین باين.» ^{۳۵} پس يهودی آن همديگره گوٺن ڪه: «ابي مردڪه ڪوره خوانه بشی ڪه أمه منیئم اونه بیاجيم؟ خوانه يهودی آن ورجه ڪه يونانی آن میئن پخس بوئن بشی و يونانی آن باموجی؟ ^{۳۶} اونه منظور چی بو ڪه بوته «می دومبال گردنين، ولي مه منین بیاجين؛ و او جایی ڪه مو ایسم، شمه منین باين؟»

روخونه ای ڪه زندگی آو هڏنه

^{۳۷} آخري روز ڪه عيد مهمترين روز بو، عیسیٰ بيسه و پيله صدا آمره فریاد بزه: «هر ڪس تشنه ايسه، می ورجه بائی و وودوشي. ^{۳۸} هر ڪس مه ایمون باره، هو طو ڪه مقدس ڪيتابون گوٺن، اونه ديل مٺای، آوی ڪه زندگی هڏنه، روخونه مورسون راه ڏڪنه.» ^{۳۹} عیسیٰ ابي گب روح القدس باره بوته، ڪه ڪسؤنی ڪه اونه ایمون بآرن، اونه هگينن. چونڪه روح القدس حله ببخشه نوبو بو، هينه وسه ڪه عیسیٰ حله جلال هينته بو.

^{۴۰} بعضی از مردوم ابي گبون ايشتوسنه آمره گوٺن ڪه، «راست راست ابي مردڪه هو پيغمبری ايسه ڪه موسیٰ وعده بده بو هنه.» ^{۴۱} ديگرؤن گوٺن: «مسیح موعود ايسه.» اما يه دسته ديگه بپورسئن ڪه: «مگه مسیح جليل ولايت جي هنه؟ ^{۴۲} مگه مقدس ڪيتابون میئن نوته ڪه مسیح داوود پادشاه نسل ايسه و بيت لجم جي، دهاتي ڪه داوود اون میئن زندگی گود، ظهور ڪوٺه؟» ^{۴۳} پس عیسیٰ وسه مردم میئن اختلاف ڏڪته. ^{۴۴} يسری آن خواسن اونه بگيرن، اما هيشڪس اون دست درازی ٺوڏهه.

^{۴۵} بازين معبد نیگهبونون، وگرسن ڪاهنون سرون و فریسی آن ورجه. ايشون، معبد نیگهبونونای بپورسئن: «چري عیسیٰ ناردين؟» ^{۴۶} نیگهبونون جواب

بدئن: «تا الؤن ابي مردكه مورشون هيشكس گب نزه!»^٧ فريسى ان بوتن: «مگه شمرم گول بخوردين؟»^٨ مگه پيله ترون قوم يا فريسى ان جي كسى ايسا كه اونه ايمون بارده بي؟^٩ ولي ابي جماعت كه هيچي شريعتاي نودؤنن، ملعون ايسن.»

^{١٠} نيقوديموس، كه پيشتر عيسى ورجه بوشوبو و يكته از فريسى ان بو، بوته: ^{١١} مگه امه شريعت، كسيه محكوم كونه بدون اونكه اول گبي اوناجي بشتوئي و بفهمي كه چي بوده؟»^{١٢} اوشون جواب بدئن: «مگر تنم جليل ولايت شي ايسي؟ بگرد و بين كه هيچ پيغمبري جليلاي نومه.»^{١٣} بازين هر كس بوشو خوش خونه.

٨

زناكار زناك بخشئن

^١ اما عيسى زيتون كوه سو بوشو. ^٢ صوبه دم عيسى هنده معبد صاراكي ميئن بومه. اوره مردم همه اينه دور جومه بوئن؛ و عيسى بنيشته بنا بوده مردوم آموئن. ^٣ تورات معلمون و فريسى فرقه عالمون، زناكي كه زنا گودن موقع بيته بوئن، باردن و اونه مردم ميئن بدأشتن. ^٤ عيسى بوئن: «اوستاد، ابي زنگه زناگودن موقع بيتن. ^٥ موساي پيغمبر، شريعت ميئن آمره حكم بوده كه ايجور زناكون، سنگسار بوئوئن. الون تو چي گوني؟» ^٦ اينه بوتن تا عيسى امتحون بكوئن و يه چي اونه متهم گودن به بياجن. ولي عيسى هچيمسه، و خوش انگوشت آمره زمين سر بنويشته. ^٧ ولي چونكه اوشون هي عيسى جي پورسئن، عيسى ويريسه و اوشونه بوته: «شيمه ميئناي هر كس كه گونا نوده، اولي سنگ اونه بزني.» ^٨ هنده هچيمسه و زمين سر بنويشته. ^٩ ولي وختي اوشون ابي گب بشتوسن، يكته يكته، پيله تر تا كوشتر اوراي بوشوئن و عيسى، او زناك آمره كه اونه جلو سرپا ايسابو تنها بيسه. ^{١٠} عيسى ويريسه و او زنگه بوته: «اي زناك، اوشون كوره ايسئن؟ هيشكس ته محكوم نوده؟» ^{١١} او زنگه جواب بدا: «هيشكس آقا!» عيسى اونه بوته: «منم ته محكوم نوكونم. بشو و ده گونا نكون.»

دونيا نور مو ايسم

^{١٢} عيسى دومرته مردم آمره گب بزه و بوته: «دونيا نور مو ايسم، هر كس مي

دومبال باي، هرگي ظلمات ميئن نشنه، بلکه زندگي نور دَننه.»^{۱۳} پس فريسي اُن اونه بوئن: «تو خودت، ته به گوايي دِئني، پس تي گوايي اعتبار ندَننه.»^{۱۴} عيسي اوشونِ جواب بده: «حتي اگه مو خودم مه به گوايي بدَنم، مي گوايي راست، چونکه دُونم کوره جی بومئم و کوره شَنم، ولي شمه ندُونين که مو کوره جی بومئم و کورا شَنم.»^{۱۵} شمه آدمي فکر مورشون داوري کونين، اما مو هيشکس داوري نوکونم.^{۱۶} با ابي حال حتي اگر داوريم بکونم، مي داوري درست، چونکه تنها نييم، بلکه پُري هم که مه سرادا، مي اُمره ايسه.^{۱۷} شيمه شريعت ميئن بنويشته هَنه که دوته شاهد گوايي اعتبار دَننه.^{۱۸} مو خودم مه به گوايي دَنم و مي پُري اُم که مه سرادا، مه به گوايي دَننه.»^{۱۹} بازين اونه بوئن: «تي پُر کورا ايسا؟» عيسي جواب بده: «نه مه شناسنين نه مي پُره. اگر مه شناختين مي پُرم شناختين.»^{۲۰} عيسي ابي گبون زموني که معبد خزونه ميئن مردوم اُموت بوته. اما هيشکس اونه نيته چونکه اونه وخت حله نرسه بو.

^{۲۱} بازين عيسي يبار ده اوشونه بوته: «مو شَنم و شمه مي دومبال گردنين، ولي شيمه گونا مه ميئن مينين. او جايي که مو شوئدرم شمه منئين اُمن.»^{۲۲} پس يهودي اُن بوئن: «مگه خوائنه خوش بکوشي که گونه "او جايي که مو شوئدرم شمه منئين اُمن"؟»^{۲۳} عيسي ايشونه بوته: «شمه زمين شي ايسين و مو اُسمون شي. شمه ابي دونياشي ايسين، ولي مو ابي دونيا شي نييم.»^{۲۴} شمره بوئم که شيمه گونا اُن ميئن مينين.» چون اگه ايمون نارين که مو هو ايسم. شيمه گونا اُن ميئن مينين.»^{۲۵} پس عيسي بوئن: «تو کي ايسي؟» او جواب بده: «هوني که از اول شمره بوئم.»^{۲۶} خيلي چيزون دَنم که شيمه باره بوگوم و شمره محکوم کونم، اما اوني که مه سرادا، حق ايسه و مو اوچيزي که اونا ي بشتوسم، دونيا به اعلوم کوئم.»^{۲۷} اوشون نفهمسن که اُسموني پُر باره ايشون به گوتدره.^{۲۸} پس عيسي اوشونه بوته: «وختي که انسون ريکه چوب سر جور ببرين و بکوشين، هووخت فهمنين که مو هو ايسم و خودم جی کاری نوکونم، بلکه فقط اوچيزيه گونم که مي اُسموني پُر مه باموته.»^{۲۹} و اوني که مه سرادا، مي اُمره ايسه. او مه تنها ننه، چونکه مو همش اوچيزي که اونه راضي کوئه، انجوم دَنم.»^{۳۰} ابي گبون اُمره خيلي اُن اونه ايمون باردين.

حقيقت شمره آزاد کوئه

^{۳۱} بازين عيسي يهودي اُني که اونه ايمون بارده بون، بوته: «اگه مي کلام ميئن

بَيسين، راست راستِ مي شاگرد بنين. ^{۳۲} و حقيقت شناسنين و حقيقت شمره آزادَ كوئنه. ^{۳۳} اوشون جواب بدئن: «آمه ابراهيم پيغمبرِ زاكُونيم و هرگي هيشكسي نوكر نوبويم. پس چوطو ايسه كه گوني آزادَ بنيم؟» ^{۳۴} عيسي جواب بدا: «راست راستِ، شمره گونم، كسي كه گوناہ كوئنه، گوناہ نوكر ايسه! ^{۳۵} نوكر همش خونه ميئن نيسنه، ولي ريكه همش خونه ميئن ايسه. ^{۳۶} پس اگه ريكه شمره آزادَه كوني، راست راستِ آزادَ بنين.

«^{۳۷} دُونم كه ابراهيم پيغمبرِ زاكُونين. با ابي حال اينه دومبالين كه مه بكوشين، چونكه مي كلام شيمه ميئن جائي ندئنه. ^{۳۸} موهرچي جي كه آسموني پتر جي بدئم گب زئتم و سَمَرَم اوچيزي كه شيمه پتر ابراهيم بشتوسين انجوم دئنين.» ^{۳۹} اوشون بوتن: «آمه پتر، ابراهيم پيغمبر ايسه.» عيسي بوته: «اگه شمه ابراهيم زاكُون بين، كاروئي كه ابراهيم گود، انجوم دين. ^{۴۰} ولي شمه مي كوشتن دومبال ايسين؛ و مو اوني ايسم كه حقيقتي كه خدا جي بشتوسم، شيمه به بوتم! ابراهيم ايجور كار نوده. ^{۴۱} اما شمه شيمه پتر كارون انجوم دئنين.» اوشون بوتن: «آمه مولكوته نييم! يكته پتر دئنين اونم خدا ايسه.» ^{۴۲} عيسي ايشون بوته: «اگه خدا شيمه پتر بو، مه دوست داشتين، چونكه مو خدا طرفاي بومئم. و الوئن ايره ايسم. مو مه به نومئم، بلکه او مه سرا دا. ^{۴۳} چي وسه مي گبون نفهمنين؟ اينه واسه كه منيئن اوچيه كه گونم تحمل بكونين. ^{۴۴} شمه شيمه پتر، ابليس زاك ايسين و خوانين اونه خواسته ان انجوم بدين. او از اول قاتل بو و حقيقت آمره كاري نداشت، چونكه هيچ حقيقتي اونه ميئن نئا. هروخت دروغ گونه، خو ذات جي گونه. چونكه دروغگو ايسه و دروغون پتر. ^{۴۵} ولي چونكه حقيقت شمره گونم، مي گبون باور نوكونين. ^{۴۶} كويكته شيمه جي تينه مه، به يكته گوناہ محكوم بكوني؟ پس اگه حقيقت شمره گونم، چرء مي گبون باور نوكونين؟ ^{۴۷} كسي كه خداجي ايسه، خدا كلام گوش دئنه، دليل اينكه شمه خدا كلام گوش ندئنين اينه واسه ايسه كه خدا جي نيئن.»

ابراهيم پيشتر مو ايسئم

^{۴۸} يهودي ان عيسي جواب بدئن: «مگه درست نوتيم كه تو سامري ايسي و ديو دئي؟» ^{۴۹} عيسي جواب بدا: «مو ديو ندئتم، بلکه مي آسموني پتر حرمت نئتم. اما شمه مه، بي حرمتي كوئنين. ^{۵۰} با ابي كه مو مي جلال دومبال نييم، ولي ينفرا ايسا كه اونه دومبال و داوري اونه آمره ايسه. ^{۵۱} راست راستِ، شمره

گونم، اگه کسی می کلامِ انجوم بدای، مرگ هرگی نینه!»^{۵۲} یهودی آن اونه بوئن: «الون ده حتم دئنیم که تو دیو بزه کی! ابراهیم بمورده و پیغمبرؤنم بموردن، الون تو گونی که "اگه کسی می کلامِ انجوم بدای، مرگ هرگی ونچیشنه!"^{۵۳} مگه تو امه پئر ابراهیم جی هم پيله تری؟ او بمورده، پیغمبرؤنم بموردن، فکر کوئنی کی ایسی؟»^{۵۴} عیسی بوته: «اگه مو مه جلال بدم، می جلال ایرزش ندئنه. اونی که مه جلال دئنه، می آسمونی پئر، هونی که شمه گونین، امه خدا ایسه.»^{۵۵} ولی شمه اونه نشناسنین. اما مو اونه شناسنم. اگه بوگووم که اونه نشناسنم، شیمه مورشون دروغگو بنم. ولی مو اونه شناسنم و اونه کلامِ انجوم دئنم.^{۵۶} شیمه پئر، ابراهیم، شادی گود تا می روز بینی؛ و اونه بده و شاد بو.»^{۵۷} یهودی آن اونه بوئن: «حله پنجاه سالم ندئی، ابراهیم بده دئی؟»^{۵۸} عیسی اوشونه بوته: «راست راست، شمره گونم، پیش از اونکه ابراهیم بیسی، مو ایسنم!»^{۵۹} پس اوشون سنگ ویتن تا اونه سنگسار بکوئن. اما عیسی خوش جا بده و معبد جی بیرون بوشو.

۹

عیسی یکتہ کورِ مادرزادِ شفا دینہ

^۱ عیسی راه میئن شوڈبو که یکتہ کورِ مادرزادِ بده.^۲ شاگردؤن اونای بپورسئن: «اوستاد، کی گوناہ بده که ایی مردکای کور بدونیا بومه؟ خودش گوناہ بده یا اونه پئر و مئر؟»^۳ عیسی جواب بدا: «نه ایی مردکه گناه بده و نه اونه پئر و مئر؛ بلکه ایطوری بوئو تا خدا کارؤن اونه میئن آشکار بیی.^۴ تا روز ایسه، بآء می سرا داکه کارؤن انجوم بدیم؛ شو نزدیک بوڈره که هیشکس اونه میئن منته کار بکونی.^۵ تا زمونی که دونیا میئن ایسم، دونیا نور ایسم.»^۶ عیسی ایی چیزؤن بوته و زمین سر فیلی فوده، گل چاگوده و اونه او مردکه چیشمون سر بمالسہ.^۷ و او مردکاکه بوته: «بشو سیلوآم حوض میئن بوشور. (سیلوآم یعنی سرادا)» پس او کور مردکای بوشو و بوشوسته و اوراجی بینا وگرسہ.^۸ همسایه آن و اوشونی که قبلاً اون گدایی موقع بده بوئن، بپورسئن: «مگه ایی هو مردکای نییه که نیشث و گدایی گود؟»^۹ بعضی آن گوئن: «هونه.» بعضی دیگه ام گوئن: «هونه مورشون.» ولی خودوش هیطو گوت: «مو هو مرداکم.»^{۱۰} پس اونای بپورسئن: «چو طو تی چیشمون بار بو؟»^{۱۱} او جواب بدا: «یکه مرداک به ایسم عیسی، آئی گل چاگوده ومی چیشمون سر بمالسہ و

بوته: ”بشو سيلوآم حوضي ميئن و بوشور.“ پس بوشوم و بوشوستم و بينا بوبوم.»^{۱۲} اوشون او مردڪاي بپورسئن: «او ڪورَه ايسه؟» جواب بدا: «نودونم.»

^{۱۳} پس او مردڪاڪه ڪه قبلًا ڪور بو، فريسي اُن فرقه عالمونِ ورجه بآرڏن. ^{۱۴} او روز ڪه عيسي گل ڇاڳوده و اونه چيشمونِ وَاڳوده، مقدس شنبه بو. ^{۱۵} پس فريسي اُن هنده اوناي بپورسئن ڪه چوطو بينا بوبو. جواب بدا: «مي چيشمونِ سر گل بمالسه و بوشوستم و الون اينم.»^{۱۶} پس يسري از فريسي اُن بونتن: «اپي مردڪاي خدا طرف جي نبيه. چونڪه مقدس شنبه قانونِ عمل نوڪوننه، ولي بقيه بونتن: «چوطو يڪته گوناھڪار آدم، تينه ايجور نيشونه و معجزه اُن انجوم بداي؟» و اوشونِ ميئن اختلاف دڪته. ^{۱۷} پس يبار ده او ڪور مردڪاي بپورسئن: «تو خودت اونه باره چي گوني؟ چونڪه او تي چيشمونِ وَاڳوده.» او بوته: «او يڪته پيغمبر.»

^{۱۸} يهودي اُن پيله ترون باور نداشتن ڪه او ڪور بو و بينا بوبو. تا اونڪه اوني ڪه خو بينايي بدست بارده بو پئر و مئر دوخندن. ^{۱۹} و اوشوناي بپورسئن: «اپي شيمه ريڪاڳه، هوني ڪه گونين ڪور بزاسه بوبو؟ پس چوطو الون تينه بيني؟»^{۲۰} او مردڪاڪه پئر و مئر جواب بدئن: «دُونيم ڪه امه ريڪه و اينم دُونيم ڪه ڪور بزاسه بوبو.»^{۲۱} اما نودُونيم ڪه الون چوطو اينه و نودُونيم ڪي اونه چيشمونِ وَاڳوده. خوش جي بپورسين. او ده پيله بوبو و خودش تينه خوش باره گب بزني.»^{۲۲} او مردڪاڪه پئر و مئر هيئه وسه ايطوري گوتن ڪه يهودي اُن جي ترسه اين. چونڪه يهودي اُن پيشتر همدیگر آمره توافق بوده بوئن هرڪس اعتراف بڪوني عيسي هو مسيح موعود ايسه، اونه عبادتگاَه جي بيرون ڪونن. ^{۲۳} هيئه واسه بو ڪه اونه پئر و مئر بونتن: «او ده پيله بوبو؛ خوشاجي بپورسين.»

^{۲۴} پس يبار ده او مردڪاڪه ڪه قبلًا ڪور بو، دوخندن و اونه بونتن: «جلال به خدا بدی! امه دُونيم ڪه او يڪته گوناھڪار مردڪه.»^{۲۵} جواب بدا: «نودوونم ڪه او گوناھڪار ايسه يا نه. فقط يه چيزه دُونم و او اينه ڪه ڪور بوم و الون اينم.»^{۲۶} فريسي اُن او مردڪاي بپورسئن: «تي آمره چي بوده؟ چوطو تي چيشمونِ وَاڳوده؟»^{۲۷} او مردڪاي جواب بدا: «مو ڪه شمره بونتم، ولي شمه گوش نڪونين؛ چرِه خوائين دومرته بشتونين؟ مگه شمرم خوائين اونه شاگرد بين؟»^{۲۸} اوشون اونه فحش بدئن و بونتن: «تو اونه شاگردی! امه موساي پيغمبر شاگرديم.»^{۲۹} امه دُونيم خدا موسي آمره گب بزه. ولي نودُونيم اپي مردڪاڪه

ڪورَ جي بومَهه. ۳۰ او مردڪه اوشونَ جوابِ بده: «تعجّبيه! شمه نودونين ڪورَ جي بومَهه، با ابي حال او مي چيشمونِ وَاگوده. ۳۱ آمه دُونيم كه خدا گوناهاڪارون دعا نشتونه، ولي اگه ينفِر خداپرستِ بي و اونه خواسته انجومِ بداي، خدا اونه دعا ايشتونه. ۳۲ از اول دونيا تا الونَ بشتوسه نوبوُ كسي يكته ڪورَ مادرزاد چيشمونِ وَا ڪوني. ۳۳ اگه ابي مردڪاي خدا طرفاي نبو، ڪاري منيس بڪوني.» ۳۴ ايشون اونه جوابِ بدئن: «تو سرتاپا گوناھ ميئن بدونيا بوماي. الونَ آمرهم درسِ دأدري؟» پس اونه بيرون تودن.

۳۵ وختي عيسيٰ بشتوسه كه او مردڪه بيرون تودن، اونه پيدا گوده و اوناي بپورسه: انسون ريڪه ايمونَ دئتي؟ ۳۶ او جوابِ بدا: «آقا، بگو كي ايسه تا اونه ايمونَ بآرم.» ۳۷ عيسيٰ اونه بوته: «تو اونه بدي! او هوني ايسه كه الونَ تي آمره گب زئدره.» ۳۸ بوته: «آقا، ايمونَ دئتم!» و اونه پرستش بوده. ۳۹ عيسيٰ بوته: «مو ابي دونيا ميئن بومئم تا داوري بكونم كه ڪورونَ بينا بوبوئن و بينانَ ڪورَ بوئن.» ۴۰ بعضي از فريسي انَ كه اونه ورجه ايسابون هيطوكه اينه بشتوسن، بپورستن: آمرَم ڪوريم؟ ۴۱ عيسيٰ ايشونه بوته: «اگر ڪور بين، تقصيري نداشتين؛ ولي الونَ گونين كه اينين، تقصيرڪار باقي مونين.»

۱۰

خوروم چوپونَ مو ايسم

۱ راست راست، شمره گونم، كسي كه درَ جي گوسندونَ گئچه ميئن ناي، بلڪه يكته راهِ ديگراي فيچڪاي، دزد و راهزن ايسه. ۲ اما اوني كه دراي ديرون باي، گوسندونَ چوپونَ. ۳ دربونَ، درِ اونه به وَاكونه و گوسندونَ اونه صدا ايشتونَ. او خوشِ گوسندونَ، به ايسم دوخوبنه و اوشونَ بيرون بئنه. ۴ وختي خوشِ همته گوسندونَ بيرون بپوري، اوشونه پيش تر قدم ويگينه و گوسندونَ اونه دومبالسر شنن، چونكه اونه صدا شناسن. ۵ اوشونَ غريبه دومبالسر نشنن، بلڪه اوناي فرار ڪونن، چونكه غريبه انَ صدا نشناسن.»

۶ عيسيٰ ابي حيكاي ايشونَ به بوته، ولي اوشونَ نفهمسن كه ايشونَ چي گوتدره. ۷ پس دومرته ايشونه بوته: «راست راست، شمره گونم، گوسندونَ در' مو ايسم؛ ۸ اوشوني كه مي جي پيشتر بومئن، همته دوزد و راهزن ايسن، اما گوسندونَ اوشونه گوش نودن. ۹ در' مو ايسم؛ هر كي مي راه جي ديرون بشي، نجات پيدا ڪونه و ديرون هنه و بيرون شنه و چراگا پيدا ڪونه. ۱۰ دوزد نئنه،

مگر دوزئنه به، کوشتنه و نابود گودنه به؛ مو بومئم تا ايشون، زندگي بدارن و اونه به فراووني بدارن!

«^{۱۱} خوروم چوپون مو ايسم! خوروم چوپون خوش جونِ خو گوسندون به نينه. ^{۱۲} کسی که پول وسه کار کوئنه، چون چوپون نيه و گوسندون اونه شي نيئن، هروخت بيئي ورگ ائدره، گوسندون هوره ويله کوئنه و فرار کوئنه و ورگ اوشونه فترکنه و اوشونه پخش کوئنه. ^{۱۳} او فرار کوئنه، چرئ که فقط پول وسه کار کوئنه، و گوسندونِ فکر نيه چون فقط پول دومبال. ^{۱۴} خوروم چوپون مو ايسم. مو مي گوسندونِ شناسنم و مي گوسندون مه شناسن. ^{۱۵} هيٿو که آسموني پئر مه شناسنه، منم آسموني پئر شناسنم. مو مي جون مي گوسندون به نئم. ^{۱۶} گوسندونِ ديگرم دئم که ابي گئچه شي نيئن. اوشونم باء بآرم و اوشونم مي صدا گوش کوئن. هو وخت يکته گلّه بنن با يکته چوپون. ^{۱۷} آسموني پئر، اينه وسه مه دوست دئنه که مو مي جون نئم تا اونه هنده پس هگيرم. ^{۱۸} هيشکس اونه مي جي هنگينه، بلکه مو مي ميلِ امره اونه هيدئم. اختيار دئم که اونه هدم و اختيار دئم که اونه هنده پس هگيرم. ابي حکم مي پئراي هيتم.»

^{۱۹} ابي گبون وسه يبار ده يهودي ان ميئن اختلاف دکتھ. ^{۲۰} خيلي از اوشون بون: «او ديوبزه و تور ايسه؛ چرئ اونه گبون گوش کادرين؟» ^{۲۱} ولي بقيه بون: «ايشون يکته ديوبزک گبون نيه. مگه ديو تينه کورون چيشم بار کوني؟»

مو و پئر يک ايسيم

^{۲۲} عيد وقف موقع اورشليم ميئن برسه بو. زمستون بو. ^{۲۳} و عيسي معبد ميئن، ايون سلیمان ميئن راه شوذبو. ^{۲۴} يهودي ان اونه دور جومّه بون و بون: «تا کی خواني امره شک ميئن بداري؟ اگه مسيح موعود ايسي، امره واضح بگو.» ^{۲۵} عيسي جواب بدا: «شمره بونم، اما باور نوکونين. کاروني که مو مي آسموني پئر ايسم امره کوئنم، مه به گوايي دئن. ^{۲۶} اما شمه ايمون ناپين، چونکه مي گوسندون نيئن. ^{۲۷} مي گوسندون، مي صدا گوش کوئن؛ مو اوشون شناسنم و اوشون مي دومبال هنن. ^{۲۸} مو اوشون ابدی زندگي هيدئم و اوشون هرگي هلاک نبنن. هيشکس مننه اوشون مي دست جي بقايي. ^{۲۹} مي آسموني پئر که اوشون مه ببخشه، همه کساي پيله تره و هيشکس مننه اوشونه مي پئر دست جي بقايي. ^{۳۰} مو و آسموني پئر يکته ايسيم.»

٣١ هووخت هنده يهودى آن سنگ ويئن تا عيسى سنگسار بکوئن. ٣٢ عيسى اوشونه بوتہ: «مو خيلي خوروم کارؤن می آسمونی پئر طرف جی شمره نيشون بدئم، کويکته وسه خوائنين مه سنگسار بکونين؟» ٣٣ يهودى آن جواب بدئن: «تی خوروم کار وسه ته سنگسار نوکوئنيم، بلکه اينه وسه که کفر گونی ته سنگسار کوئنيم. چونکه آدم ايسی و گونی خدا ايسی.» ٣٤ عيسى اوشونه بوتہ: «مگه شيمه تورات ميئن نومہ که ”مو بوتم، شمه خدايؤن ايسين“؟ ٣٥ اگه اوشؤني که خدا کلام اوشون برسه، ’خدايؤن’ دوخونده بنن، - و هيچ قسمتی مقدس کيتابونای باطيل نبنه - ٣٦ چوطو تينين اوکسی که آسمونی پئر اونه وقف بؤده و دونيا ميئن سرا دا، بوگوين که ”کفر گونی“، فقط اونه واسه که بؤتم: خدا ريکای ايسم؟ ٣٧ اگه مو می آسمونی پئر کارؤن انجوم ندئم، مه ايمؤن نئيئن. ٣٨ ولی اگر انجوم بدئم، حتی اگه مه ايمؤن نئيئن، لااقل اونه کارؤن ايمؤن بآرين تا بدوئنين و بفهمين که آسمونی پئر می ميئن ايسه و مو آسمونی پئر ميئن.» ٣٩ دومرته خواسن اونه بگيرن، ولی عيسى اوشون دست جی در بوشو. ٤٠ بازين هنده اوطرف اردن روخونه، اوره که يحيی قبلأ غسل تعميد دا، بوشو و اوره بيسه. ٤١ خيلي آن اونه ورجه بومئن. اوشون گوئن: «يحيی هيچ نيشونه و معجزه ای انجوم ندا، ولی هر چی که ای مردکه باره بوتہ، درست بو.» ٤٢ پس خيلي آن اوره، عيسى ايمؤن بآردن.

۱۱

ايلعآزر موردن

١ يکته مردکه بايسم ايلعآزر ناخوش بو. او بيت عئيا دهايت مردمؤن جی بو، هو دهايتی که مريم و اونه خاخور مارتا اوره زيندگی گوذن. ٢ مريم هو زنی بو که خداوند پائنه سر روغنی عطر فوده و خوش موؤن آمره اونه خوشک گوده. اونه برآر ايلعآزر ناخوش بؤ بو. ٣ پس ايلعآزر خاخورؤن، عيسى به پيغوم سرا دئن و بؤتن: «آقا، تی عزيز ريفق ناخوش.» ٤ عيسى وختی ای خبر بشتؤسه بوتہ: «ای ناخوشی، موردن آمره تمنه نبنه، بلکه خدا جلال وسه ايسه تا خدا ريکه بواسطه او، جلال پيدا کوني.» ٥ عيسى مارتا و اونه خاخور و ايلعآزر دوست داشت. ٦ پس وختی بشتؤسه که ايلعآزر ناخوش، دو روز ديگرم اوجايی که ايسأ بو، بيسأ.

٧ بازين خوش شاگردؤن بوتہ: «باين هنده يهوديه ولايت بشيم.» ٨ اونه

شاگردونِ بۆتن: «اوستاد، خیلی نوگذشته که یهودی آن خواسن ته سنگسار بکونن، تو هنده خوآنی اوره بشی؟»^۹ عیسی جواب بدا: «مگه روز دوازده ساعت نییه؟ اونی که روز میئن راه بشی اینه پا هیچ جا گیر نوکوئنه تا بگای، چونکه ای دنیا نور اینه.^{۱۰} اما اونی که شو میئن راه شنه کئنه، چونکه خوش میئن نور ندئنه.»^{۱۱} عیسی بعد ای گبؤن خوشاگردونِ بوته: «امه ریفق ایلعازر خوته، اما شنم تا اونه بیدار کونم.»^{۱۲} شاگردونِ اونه بۆتن: «آقا، اگه خوته، خوبه بنه.»^{۱۳} عیسی ایلعازر موردنای گب زی، ولی اونه شاگردونِ فکر گودن که عیسی منظور اینه که ایلعازر خوته تا استراحت بکونی.^{۱۴} هو زمون عیسی واضح اوشونه بوته: «ایلعازر بمورده.^{۱۵} شیمه وسه خوشحالم که اوره نیسه بوم، تا ایمون بآرین. اما الون اونه ورجه بشیم.»^{۱۶} پس توما که اونه دوقلو گوتن، اوته شاگردونِ بوته: «باین آمرم بشیم و اونه آمره بمیریم.»

قیامت و زیندگی مو ایسم

^{۱۷} وختی عیسی، بیت عنیا دهات برسه، بقمسه که چهار روز که ایلعازره مقبره میئن بنن.^{۱۸} بیت عنیا، دوروبر سه کیلومتر اورشلیم آمره فاصله داشت.^{۱۹} خیلی از یهودی آن، اورشلیمای مریم و مارتا ورجه بومثبون تا اوشون برار موردن واسه اوشون آمره همدردی بکونن.^{۲۰} پس وختی که مارتا بشتؤسه عیسی آمئدره، اونه پیشواز بوشو. اما مریم خونه میئن بیسأ.^{۲۱} مارتا عیسی بوته: «آقا، اگه ایره ایسای، می برار نمودنابو.^{۲۲} اما دؤنم که الونم هر چی خدا جی بخوای، ته هدئنه.^{۲۳} عیسی اونه بوته: «تی برار دومرته زنده بنه.»^{۲۴} مارتا اونه بوته: «دؤنم که قیامت روز میئن دومرته زنده بنه.»^{۲۵} عیسی بوته: «قیامت و زیندگی مو ایسم. اونی که مه ایمون باره، حتی اگه بمیره، هنده زنده بنه.^{۲۶} و هر کس زنده ایسه و مه ایمون دئنه، هرگی نمینه؛ اینه باور کوئی؟»^{۲۷} مارتا بوته: «بله، آقا، مو ایمون باردم که تو مسیح موعود ایسی، خدا ریکه، اونی که باه ای دنیا میئن بمای.»

^{۲۸} وختی مارتا اینه بوته، بوشو خوش خاخور مریم دوخونده. و خلوت میئن اونه بوته: «اوستاد ایره ایسأ و ته دوخوبئنه.»^{۲۹} مریم وختی اینه بشتؤسه، تآتادی ویریسأ و عیسی ورجه بوشو.^{۳۰} عیسی حله دهات میئن نومه بو، بلکه هوجایی ایسأ بو که مارتا اونه دئن به بوشو بو.^{۳۱} یهودی آنی که مریم آمره خونه میئن ایسأ بوئن و اونه آمره همدردی گودن، وختی بدئن که مریم تآتادی ویریسأ

و بیرون بوشو، اونه دومبالسر راه دکتن، فکر گودن که مقبره سر شوډره تا اوره ونگ بزنی. ^{۳۲} وختی مریم اوره برسه که عیسی ایسا بو، اونه بده و اونه پاچیر بکته و بوته: «آقا، اگه ایه ایسآپی، می برار نمودنابو.» ^{۳۳} وختی عیسی، مریم ونگ زئن و یهودی ائی که اونه امره ایسابون بده، روح میئن خیلی ناراحت و پریشون بو. ^{۳۴} عیسی ببورسه: «ایلعازر کوره بنائین؟» اوشون بوتن: «آقا، بیا و بین.» ^{۳۵} عیسی چیشمونای آرسو بکالسه. ^{۳۶} بازین یهودی آن بوتن: «بینین چنی اون دوستداشت.» ^{۳۷} ولی بعضی آن بوتن: «کسی که او کوره مرداک چیشمون واگوده، منیس ایلعازر موردن جلوئه بگیری؟»

عیسی ایلعازر زنده کوئنه

^{۳۸} بازین عیسی، هنده خیلی پریشون بو، مقبره سر بومه. مقبره، یکتہ غار بو که اونه دهنه سر یکتہ سنگ بته بوئن. ^{۳۹} عیسی بوته: «سنگ ویگیرین.» مارتا، او بمورده خاخور بوته: «آقا، الون ده بی کوئنه، چونکه چهار روز بمورده.» ^{۴۰} عیسی اونه بوته: «مگه ته نوتم که اگه ایمون باری، خدا جلال ایئی؟» ^{۴۱} پس اوشون سنگ ویتن. هوموقع عیسی آسمون نیگاه بوده و بوته: «پتر، ته شکر کوئتم که می صدا بشتوسی.» ^{۴۲} مو دوئسم که همیشه می صدا ایشتونی. ولی اینه، اوشونی وسه بوتم که ایه ایسن، تا ایمون بارتن که تومه سرا دای.» ^{۴۳} عیسی اینه بوته و بازین پيله صدا امره دوخونده: «ایلعازر، بیرون بیه!» ^{۴۴} پس او مردکای که بمورده بو، دست و پا کفن میئن دوسه و یکتہ دستمال اونه دیم دور فییته، مقبره جی بیرون بومه. عیسی اوشونه بوته: «اونه باز کونین و بوگزارین بشی.»

توطئه عیسی کشتن به

^{۴۵} پس خیلی از یهودی ائی که مریم دئن وسه بومئبون و کاری که عیسی اونه برار به بوده بو بدئن، عیسی ایمون بارتن. ^{۴۶} ولی بعضی از اوشون، فریسی فرقه عالمون ورجه بوشوئن و اوشونه از اوچیزی که عیسی بوده بو، واخرب گودن. ^{۴۷} پس کاهنون سرون و فریسی آن جلسه بیئن، بوتن: «چی بکونیم؟ نشونه آن و معجزات زیادی اپی مردکه جی انجوم بنه.» ^{۴۸} اگه بوگذاریم هیطو پیش بشی، همه اونه ایمون ابئن و رومی آن هنن و امه عبادتگاه و امه قوم، امه دست جی هگین.» ^{۴۹} اما یکتہ از اوشون که اینه ایسم قیافا بو و او سال میئن پيله کاهن بو، اوشون بوته: «شمه هیچی ندونین.» ^{۵۰} نفهمین که شیمه صلاح اینه که یه

نفر مردوم و سه بمیری، تا اونکه تموم ملت نابود بوئن.»^{۵۱} ابي گب قیافا جي نبو، بلکه وختی او سال میئن کاهن اعظم بو، ایطوری نبوت بُوده که عیسی ملت و سه مینه،^{۵۲} نه فقط ملت و سه، بلکه خدا همته زا کون و سه که پخش ایسن، جو مه کونی و یکی بکونی.^{۵۳} پس، از هو روز، عیسی کوشتن به توطئه بوذن.

^{۵۴} هینه و سه ده عیسی آشکارا یهودی آن میئن شوئون آمن نود، بلکه اورای یکنه شهر به ایسم افرایم که بیابون نزدیکی بو بوشو و خوش شاگردون آمره اوره بیسا.

^{۵۵} یهودی آن عید پسخ نزدیکه بو، خیلی آن، دورو اطراف جی شهر اورشلیم بوشوئن تا قبل اینکه عید پسخ شروع بی رسم و رسوم پاکی بجا بآرن.^{۵۶} اوشون عیسی دومبال گرسن و هوطو که معبد میئن ایسا بوئن، همدیگر گوتن: «چی فکر کوئین؟ یعنی اصلا عید به نئنه؟»^{۵۷} ولی کاهنون سرؤن و فریسی آن دستور بده بوئن که اگر یه کس بودونه عیسی کوره ایسا، بآ خبر بدای تا اونه بگيرن.

۱۲

مریم عیسی پائنه سر روغنی عطر فوکوئنه

^۱ شیش روز پیشتر از عید پسخ، عیسی بیت عنیا دهات، هوجا که ایلعارر زندگی گود بومه، هونی که عیسی اونه مُرده آن جی زنده بوده بو.^۲ اوره اونه واسه شوُم بدئن. مارتا پذیرایی گود و ایلعارر هم یکنه از اوشوئی بو که عیسی آمره سفره سر نیشته بو.^۳ هو وخت، مریم یکنه عطر، که خیلی گرؤنقیمت بو سنبل خالص جی که تقریباً نیم لیتر بو، ویته و او عطر عیسی پائنه سر فوده و خوش مو آمره خشک گوده، جوری که اونه عطر، خونه میئن فیپیته.^۴ اما یهودای اشخریوطی، یکنه عیسی شاگردون که دومبالتر اونه دشمن دست هده، بوته:^۵ «چرء ابي عطر سیصد دینار نفورتن تا اونه پول ندارون هدين؟»^۶ او ابي گب ندارون دلسوجي به نؤته بو، بلکه اینه و سه بوته که دوز بو؛ شاگردون دخل و خرج کیسه اونه دست دبو و پولی که اونه ورجه نئن خوش ویت!^۷ پس عیسی بوته: «اونه کار ندارین، چونکه مریم، ابي عطر می دفن روز به بداشته بو.^۸ شیمه آمره همیشه ندارون دئین، اما مه همیشه ندئین.^۹ خیلی از یهودی آن وختی بشتوسن عیسی اوره ایسا، بومئن تا نه فقط

عیسی بلکه ایلعازرم که زنده بوده‌بو، بیئن. ^{۱۰} پس، کاهینؤن سرؤن توطئه بودن که ایلعازرم بکوشن، ^{۱۱} چون باعث بوؤ بو که خیلی از یهودی آن بوشوئن و عیسی ایمؤن بآرن.

عیسی یکتہ پادشاه مورسون اورشلیم میئن شنه

^{۱۲} صوباین جیمعتِ زیادی که عیده به بومئبون، وختی بشتؤسن عیسی اورشلیم میئن اَمَدْرَه، ^{۱۳} نخلِ خالؤن خوشؤن دست میئن بداشتن و عیسی پیشواز بوشوئن. اوشؤن دادِ اَمْرَه گوئن:

«نجات بدی!»

موبارکِ اسرائیلِ پادشاه

موبارکِ اونکه،

خداوندِ ایسمِ اَمْرَه هنه!»

^{۱۴} هووخت عیسی یکتہ خرکَرَه بیاتّه و اونه سر سواره بو هیطو که مقدس نیویشته آن میئن بومه که:

^{۱۵} «واهیمة ندار! اورشلیم، ای صهیونِ لاکو،

بودوئن تی پادشاه،

خرِ سر سوار هنه، خرکَرَه سر سوار هنه!»

^{۱۶} اونه شاگردؤن اولِ ابی چیزؤن نفهمسن، اما وختی عیسی بعدِ موردن، زنده بوؤ، یاد بآردن که ایشون همه مقدس کیتابون میئن بنویشته بوؤ بو، و هوطورم اتفاق دکتہ.

^{۱۷} او جماعتی که ایلعازرِ دوخوندنِ موقعِ مقبرای و اونه زنده گودنِ موردّه آن جی، عیسی اَمْرَه بوئن، هیطو ابی اتفاق به گوایی دئن. ^{۱۸} خیلی از جماعتم هیینه وسه اونه پیشواز بوشوئن، چونکه بشتؤسه بوئن، ابی معجزه انجوم بده بو. ^{۱۹} پس فریسی فرقه عالمؤن همدیگر بوئن: «بینین که ده کاری گوده منین؛ نیگاه بکونین تمومِ دونیا اونه دومبال بوشوئن.»

بعضی از یونانی آن عیسی دومبال گشتن

^{۲۰} اوشوئن میئن که عید موقعِ عبادت به اورشلیم بومئبون، یسری یونانی ایسابوئن. ^{۲۱} اوشوئن فیلیپس ورجه که بیت صیدا جلیل شی بو بومئسن. اونه بوئن: «آقا، خوائنیم عیسی بینیم.» ^{۲۲} فیلیپس بومه و ابی گبِ آندریاس بوته و فیلیپس و آندریاس هر دوته بوشوئن و عیسی بوئن. ^{۲۳} عیسی اوشونه بوته:

«انسون ريڪه موردن و زنده بوئن وخت رسدره. ^{۲۴} راست راست، شمره گونم، اڳه گندم دنه خاڪه ميئن نڱاي و نميري، تنها مؤنه؛ اما اڳه بميري، خيلي بار اُبنه. ^{۲۵} ڪسي ڪه خوش جون دوست بدآري، اونه از دست دڙنه، اما ڪسي ڪه ابي دنيا ميئن خوش جون جي نفرت دڙنه، اونه تا آبدي زندگي حفظ ڪوئنه. ^{۲۶} اوني ڪه خوائنه مه خدمت بڪوني، بايستي مه دومبال ڪوني؛ و جابي ڪه مو ايسئم، مي خدمتڪارم ايسه. ڪسي ڪه مه خدمت بڪوني، مي پئراونه عزت دڙنه. ^{۲۷} الؤن مي جؤن پريشون، چي بوگوئم؟ يعني بوگوم: ”پئرا! مه او چي جي ڪه خوائنه مي سر باي نجات بدی“؟ ولي مو هي ڪار و سه ابي دنيا ميئن بومئم. ^{۲۸} پئر، تي ايسم جلال بدی!« بازين صدايي آسمؤنای برسه ڪه: «جلال بدئم و هنده جلال دڙئم!» ^{۲۹} پس مردمي ڪه اوره ايسا بئن، اينه بشتؤسن و بوئن: «آسمون گردڪ بوا!» بعضي اُن گوئن: «يڪته فرشته اونه امره گب بزه.» ^{۳۰} عيسي بوته: «ابي صدا شيمه به بو، نه مه به. ^{۳۱} الؤن ابي دنيا داوري وخت ايسه؛ الؤن ابي دنيا رئيس، شيطون، بيرون باگده بنه. ^{۳۲} و مو، وختي صليب سر هڪشه بوبؤم و زمين جي ويججته بوبؤم، همته مردوم مي سو هڪشئم.» ^{۳۳} عيسي ابي گب امره، خو چوطو موردن اشاره گود. ^{۳۴} پس مردم بوئن: «بنا به اوچيزي ڪه تورات جي بشتؤسيم، مسيح موعود تا ابد زنده مؤنه، پس چوطوري ايسه ڪه گوني انسون ريڪه باء صليب سر هڪشه بي؟ ابي انسون ريڪه ڪي ايسه؟» ^{۳۵} عيسي ايشؤن بوته: «نور آني ده شيمه امره ايسه. پس تا وختي ڪه حله نور دڙئين، راه بشين، نبی ڪه ظلمات شمره قوري. اوني ڪه ظلمات ميئن راه شنه، نودؤنه ڪوره شوئدره. ^{۳۶} تا وختي ڪه نور دڙئين، نور ايمؤن بارين، تا نور زاڪؤن بين.»

عيسي وختي ابي گبون بزه، اوراي بوشو و خوش اوشؤن جي جا بدا.

مردم بي ايمؤن

^{۳۷} با اونڪه عيسي خيلي نيشونه و معجزه اُن اوشونه چيشمون ورجه انجوم بده بو، اوشون حله اونه ايمؤن نارڊن. ^{۳۸} ايطوبوڪه اِشغياي پيغمبر گبؤن حقيقت پيدا گوده ڪه بوته بو:

«اي خداوند، ڪي امه پيغؤم باور بؤده،

و خداوند قوت ڪي به آشڪاره بؤ؟»

^{۳۹} «پس اوشؤن نتؤنستن ايمؤن بارن چونڪه: اِشغياي پيغمبر هنده يه جاي

دیگه بوته:

٤٠ «خدا، اوشونه چیشمون کوره گوده،

و اوشون دیلون سنگ گوده،

تا خوشون چیشمون امره نین،

و خوشون دیلون امره نفهمن،

و وانگردن تا ایشونه شفا بدم.»

٤١ ایشعیا اونه وسه اینه بوته که عیسی جلال بده و اونه باره گب بزه.

٤٢ با اپی همه حتی خیلی از قوم پيله ترؤنم عیسی ایمون بآردن، اما فریسی آن ترس جی خوشون ایمون اقرار نوذن، نبی که اوشونه یهودی آن عبادتگاه جی بیرون کونن. ٤٣ چون اوشون، مردوم تعریف و تمجید بیشتر از خدا تعریف و تمجید دوست داشتن.

٤٤ هووخت عیسی داد بزه و بوته: «هر کس مه ایمون بآری، نه مه، بلکه می

سرا دا که ایمون بارده. ٤٥ هر کس مه بده، می سرا دا گس بده. ٤٦ مو نور

مورسون دنیا مین بومئم تا هر کس مه ایمون بآری، ظلمات مین نیسی.

٤٧ اگه ینفر می گبون بشتوئی ولی اونای اطاعت نکونی، مو اونه داوری نوکونم؛

چونکه نومئم تا دنیا مردوم داوری بکونم، بلکه بومئم تا اوشونه نجات بدم.

٤٨ او کس وسه که مه رده کونی و می گبون قبول نکونی، یکنه دیگه داور ایسه؛

هو گبونی که بوتم، آخر الزمون، اونه محکوم کوننه. ٤٩ چونکه مو خودم می

جی گب نزم، بلکه آسمونی پئی که مه سرا دا، مه دستور بدا که جی بوگوم و

چی جی گب بزنم. ٥٠ و مو دؤنم که اونه دستور، ابدی زندگی ایسه. پس او چیزی

که مو گونم، درست، هو چیزی ایسه که آسمونی پئر بوته بوگوم.»

۱۳

عیسی خو شاگردون پائنه شوئنه

١ قبل از عید پسخ، عیسی دؤنس که اونه وخت برسه که اپی دنیا جی،

آسمونی پئر ورجه بشی، شاگردونیم که اپی دنیا مین دوست داشت، تا آخر

محبت بوده.

٢ شؤم وخت بو. ابلیس قبلتری یهودا آسخریوطی، شمعون ریکه، دیل مین

بته بو که عیسی دشمن دست هدا. ٣ عیسی که دؤنس پئر همه چی اونه

دست بسپورده و خدا ورجای بومه و اونه ورجه شوئره، ٤ شؤم سرای ویریسو و

خوش ردا بکنده و یکنه حوله وینه و خوش کمر دوسه. ° بازین یکنه لگن میئن آؤ دؤوده و شروع بؤده شاگردؤن پا شستن و او حوله امره که خو کمره دور دوسبو، اوشون پائنه خوشک گوده. ۱ وختی شمعون پطرس برسه، عیسی بوته: «آقا، تو می پا شوئی؟» ۷ عیسی جواب بده: «الؤن منی بفهمی چی کادرم، اما دیرتر فهمی. ۸ پطرس، عیسی بوته: «هرگی نوگزانم می پائنه بوشوری!» عیسی جواب بده: «تا ته نوشورم، می امره سهمی ندئی.» ۹ شمعون پطرس بوته: «آقا، نه فقط می پئنه، بلکه می دستون و می سرم بوشؤر!» ۱۰ عیسی جواب بده: «اونی که حمؤم بؤده، سرتاپا تمیز، ده شستن احتیاج ندئنه، بجز اونه پئان. شمه پاک ایسین، ولی نه همته.» ۱۱ چونکه دؤنس کیسه که اونه تسلیم کوئنه، هینه وسه بوته: «شمه همته پاک نیئین.»

۱۲ بعد اونکه عیسی اوشونه پائنه بوشوسته، خوش ردا دؤوده و دومرته شؤم سفره سر بنیشته. بازین اوشؤنای بیورسه: «بفهمسین چی شیمه بودم؟» ۱۳ شمه مه اوستاد و شیمه آقا دوخوبین، و درستم گونین، چونکه مو ایسم. ۱۴ پس اگه مو که شیمه اوستاد و آقام، شیمه پائنه بوشوستم، شمرم بآء همدیگره پائنه بوشورین. ۱۵ مو ای کار امره شمره نیشون بدئم تا شمرم هیطو رفتار بکونین که مو شیمه امره بودم. ۱۶ راست راست، شمره گونم، نه نوکر خوش اربابای پیلتره، نه سرا دأ، خوش سرادئن کسای. ۱۷ الؤن که ایشؤن دؤنین، خوش بحال شمه اگه ایشؤن انجؤم بدین.

۱۸ اوچیزی که گوئم شیمه همته باره نیه. مو اوشؤنی که انتخاب بؤدم، شناسنم. اما مقدس کیتابون ایی گب، بآء به انجوم برسی که «اونی که می نؤن خوئنه می امره دشمنی کوئنه.» ۱۹ الؤن قبل اینکه اتفاقی دکای، شمره گونم تا زمؤنی که اتفاق دکای، ایمؤن بآرین که مو هو ایسم. ۲۰ راست راست، شمره گونم، هر کس می سرا دا کس قبول بکونی، مه قبول بؤده، و هر کس مه قبول بکونی، می سرا دا کس قبول بؤده.»

یکته از شمه مه دشمن دست هدئنه

۲۱ عیسی بعد اینکه اینه بوته، روح میئن پریشون بو و آشکارا بوته: «راست راست، شمره گونم، یکته از شمه مه دشمن دست هدئنه.» ۲۲ شاگردؤن همدیگر نیگاه گوذن و مطمئن نوبوئن که اینه، کی باره گوتدره. ۲۳ یکته از شاگردؤن که عیسی اونه دوست داشت، سفره سر اونه ورجه لم بدابو.

^{۲۴} شمعون پطرس اشاره امره اونای بخواسه تا عیسی جی بپورسی اونه منظور کی ایسه؟ ^{۲۵} او شاگرد هوطو که لم بدابو، خوش بیشتر عیسی نزدیک گوده و بپورسه: «آقا، او کی ایسه؟» ^{۲۶} عیسی جواب بدا: «او هونی ایسه که ای لقمه نون بعد اونکه کاسه میئن زئتم اونه هدتم.» و هو موقع، یه لقمه نون کاسه میئن بزه و اونه یهودا، شمعون آسخریوطی ریکه هدا. ^{۲۷} یهودا وختی لقمه هیته، هو لحظه شیطون اونه میئن بوشو. بازین عیسی اونه بوته: «او کاری که خوائی انجوم بدی، زودتر انجوم بدی.» ^{۲۸} اما هیته از اوشونی که سفره سر نیست بوئن نفمسن که عیسی چره ای گب یهودا بزه. ^{۲۹} یسری ان فکر گودن چونکه یهودا دخل و خرج کیسه دئنه، عیسی اونه گونه که، اوچیزی که عید به لازم ایسه بین، یا اینکه ندارون یچی هدی. ^{۳۰} بعد اونکه یهودا لقمه هیته، تا تادی بیرون بوشو. و شو بو.

یکته تازه حکم

^{۳۱} بعد اونکه یهودا بیرون بوشو، عیسی بوته: «الون انسون ریکه جلال بیاته، و خدا اونه میئن جلال بیاته. ^{۳۲} اگه خدا اونه میئن جلال بیاته، پس خداهم اونه میئن خوش جلال دئنه و اونه هودم جلال دئنه. ^{۳۳} عزیز زاکون، آنی ده شیمه امره ایسنم. می دومبال گردنین، هوطو که یهودی ان بوتم، الونم شمره گونم که او جایی که مو شوئدرم، شمه منین باین. ^{۳۴} یکته تازه حکم شمره هدتم، و او اینه که همدیگره دوست بدارین، هیطو که مو شمره دوست داشتم، شمرم بآ همدیگر دوست بدارین. ^{۳۵} اگه همدیگر دوست بدارین، همته مردوم فهمن که شمه می شاگردونین.

^{۳۶} شمعون پطرس بوته: «آقا، کوره شوئدری؟» عیسی جواب بدا: «تو الون او جایی که مو شوئودرم منی می دومبال بای. اما بعداً می دومبال هنی.» ^{۳۷} پطرس بوته: «آقا، چره الون منم تی دومبال بام؟ مو می جون تی راه میئن نئتم.» ^{۳۸} عیسی بوته: «می راه میئن تی جونه هدئی؟ راست راست، ته گونم، بیشتر از اونکه تله اوئی بکونی، تو مه سه بار حشا کوئی.»

راه و حقیقت و زیندگی مو ایسنم

^۱ «شیمه دیل پریشون نبی. خدا ایمون بدارین؛ منم ایمون بدارین. ^۲ می پئر

خونه ميئن جا زياد هڻه، اڳه ايطو نوبوي شمره گوتنبوم که شنم تا يکته جاجيگه شيمه به حاضر کونم؟^۳ و اڳه بوشوم و جاجيگه شيمه به حاضر گودم، هڻده وگردنم و شمره مي ورجه پڻم، تا او جايي که مو ايسم شمرم بيسين.^۴ جايي که مو شوئدرم، اونه راه دؤنين.»^۵ «توما اونه بوته: «آقا، امه حتى نودؤنيم کوره شوئدری، پس چوطو تينيم راه بدؤنيم؟»^۶ عيسي اونه بوته: «راه و حقيقت و زندگي مو ايسم؛ هيشکس آسموني پڻر ورجه نڻه مگر مو واسطه بوبم.»^۷ اڳه مه بشناختين، مي پڻر شناختين؛ اما بعد از ابي اونه شناسنين و اونه بده دڻين.»^۸ فيليپس اونه بوته: «آقا، آسموني پڻر آمره نيشون بدي، که هي امه به بس.»^۹ عيسي اونه بوته: «فيلپس، خيلي وخته که شيمه آمره ايسم، حله مه نشناختي؟ کسی که مه بده دڻه، آسموني پڻر بده دڻه. پس چوطو گوني "آسموني پڻر آمره نيشون بدي؟" ^{۱۰} مگه باور ندڻي که مو پڻر ميئن و پڻر مي ميئن ايسه؟ گبؤني که مو شمره گونم مي جي نييه، بلکه پڻر جي ايسه که مي ميئن ساکين. اونه که خوش کارؤن به انجؤم رسونڻه.»^{۱۱} مي ابي گبون باور بکونين که «مو پڻر ميئن و پڻر مي ميئن ايسه»؛ وگرنه او کارؤن وسه که مي جي بدين، اينه باور بکونين.

^{۱۲} راست راست، شمره گونم، اوني که مه ايمؤن بدأري، اونم کارؤني که مو کوئتم کوئنه، و حتى کارؤني پيلتر از او کوئنه، چونکه مو پڻر ورجه شنم.^{۱۳} هر چي که به ايسم مو بخوآين، مو اونه انجوم دڻم، تا پڻر، ريکه ميئن جلال بگيري.^{۱۴} اڳه مي ايسم آمره مي جي بخوآين، اونه انجوم دڻم.

عيسي روح القدس وعده دڻه

«^{۱۵} اڳه مه دوست بدارين، مي حکمؤن انجوم دڻين.»^{۱۶} مو پڻر اوي خوآتم و او يکته ياور ديگه شمره هيڻه که هميشه شيمه آمره بي،^{۱۷} يعني هو حقيقتي روح که دنيا مننه اونه قبول بکوني، چونکه نه اونه اينه و نه اونه شناسنه؛ اما شمه اونه شناسنين، چرئ که شيمه آمره ساکين بو و شيمه ميئن ايسنه.^{۱۸} «شمره يتيم نڻتم؛ شيمه ورجه هڻم.»^{۱۹} آني ده بوبؤ، دنيا ده مه نيئه، اما شمه اينين، و چونکه مو زندهام، شمرم زندگي کوئنين.^{۲۰} او روز ميئن فهمنين که مو پڻر ميئن ايسام و شمه مي ميئن و مو شيمه ميئن.^{۲۱} اوني که مي حکمؤن دڻه و اوشوناي اطاعت کوئنه، اونه که مه دوست دڻه؛ و اوني که مه دوست دڻه، مي پڻر اونه دوست دڻه و منم اونه دوست دڻم و مه اونه به ظاهر

ڪوئنم.»

^{۲۲} يهودا، نه يهوداي آسڇريوطي، عيسي جي ٻپورسه: «آقا، چوطوري ايسه
که خواني ته آمه به آشڪار ڪوني، اما ابي دنيا به نه؟» ^{۲۳} عيسي جواب ٻڌا:
«اگه يه نفر مه دوست ٻڌاري، مي ڪلام انجوم ڏينه و مي پٿرم اونه دوست ڏينه
و آمه اونه ورجه هنيم و اونه آمره زندگي ڪونيم. ^{۲۴} اوني که مه دوست ڏينه، مي
ڪلام انجوم ڏينه؛ و ابي ڪلام که ايشتونين مي جي نيه، بلڪه مي پٿري ايسه که
مه سرا دا. ^{۲۵} «ابي چيزون وختي شمره بوتم که حله شيمه آمره ايسام. ^{۲۶} اما او
ياور، يعني روح القدس، که پٿر اونه مي ايسم آمره سرا ڏينه، او همه چيز شمره
آموجيننه و هر چيزي که مو شمره بوتم، شمره ياد آيننه. ^{۲۷} شيمه به سلامتي و
آرامش بجا نينم؛ مي سلامتي و آرامش شمره هڏينم. اوچيزيکه که مو شمره
هڏينم اوچوري نيهي که دنيا شمره هڏاي. نوگزارين شيمه ڊيل پريشون بي،
نوگزارين شيمه ڊيل هراسون بي. ^{۲۸} بشتوسين که شمره بوتم ”مو شنم، اما
دومرته شيمه ورجه هنم.“ اگر مه دوست داشتن خوشحال بونابن که مي پٿر
ورجه شوڏرم، چونکه پٿر مي جي پيله تره. ^{۲۹} الون اينه قبل اينکه اتفاق دڪاي
شمره بوتم، تا وختي که اتفاق دڪاي، ايمون بارين. ^{۳۰} ڊه خيلي وخت نمونسه
که شيمه آمره گب بزمن، چونکه ابي دنيا رئيس هنه. او مي سر هيچ ادعاي
ڏينه. ^{۳۱} اما مو ڪاري ڪوئنم که پٿر مه دستور ٻڌا، تا دنيا بدوني که پٿر دوست
ڏينم. ويري سين اري بشيم.

۱۵

حقيقي انگوردار مو ايسم

^۱ «حقيقي انگوردار مو ايسم و باغبون مي آسموني پٿر. ^۲ هرته انگور رز که
مي مينن بار ناري، مي پٿر اونه بينه، و هرته انگور رزي که بار باري، اونه هرس
کوئنه تا بيشتر بار باري. ^۳ شمه الون ابي ڪلام واسه که شمره بوتم، پاک ايسين.
^۴ مي مينن بيسين، و منم شيمه مينن ايسنم. هو طو که رز مينه خوشاي بار
باري اگه انگوردار سر نوموئي، شمرم منين بار بارين اگه مي مينن نوموئين.
^۵ مو انگوردارم و شمه اونه رزون. کسی که مي مينن بيسي و منم اونه مينن،
او کسی ايسه که خيلي بار آينه؛ چونکه مي جي سيوا بين، هيچي مينن بکونين.
^۶ اگه کسی مي مينن نيسي، يکته رز مورشون که اونه اگينن و خشک بنه.
خشک رزون جومه ڪوئنن و آتش مينن توڏنن و سوجينن. ^۷ اگه مي منن بيسين

و می کلام شیمه میئن بیسی، هرچی خوآنین درخواست بکونین، که برآورده بنه.
^۸ می پتر جلال اینه میئن که شمه خیلی بار بآرین؛ و ایطوری ثابت بنه که می شاگرد بنین.

^۹ هیطو که می پتر مه دوست دئنه، منم شمره دوست دئتم؛ می محبت میئن بیسین. ^{۱۰} اگر می حکمؤن انجوم بدین، می محبت میئن ایسنین؛ هیطوکه مو می پتر حکمؤن انجوم دئتم و اونه محبت میئن ایسنم. ^{۱۱} ای چی ان شمره بوتم تا می شادی شیمه میئن بومؤنی و شیمه شادی کامیل بی.

^{۱۲} «می حکم اینه که همدیگر دوست بدارین، هیطو که مو شمره دوست دئتم. ^{۱۳} محبتی این جی پیلتر وجود ندئنه که ینفر خوش جوئن خوریفقؤن وسه فدا بکونی. ^{۱۴} اگه اوچی که شمره حکم کوئتم، انجوم بدین می ریفقؤن ایسین. ^{۱۵} ده شمره نوکر دونخوئتم، چونکه نوکر خوش ارباب کارؤنای و اخوب نیه، بلکه شمره ریفق دوخوئتم چونکه هر چیزی که پتر جی بشتؤسم، شمره اونای و اخوب گودم. ^{۱۶} شمه نین که مه انتخاب بودین، بلکه مو شمره انتخاب بودم و شمره سرادتم که بشین و میوه بآرین و شیمه میوه بومؤنی، تا هرچی پتر جی به ایسم مو بخوآین، شمره هدای. ^{۱۷} می حکم شیمه به اینه که همدیگر دوست بدارین.

دولیا نفرت عیسی دومباله روئن جی

^{۱۸} اگه دولیا شیمه جی نفرت دئنه، بودؤنین که شمراي پیشتر، می جی نفرت داشت. ^{۱۹} اگه دولیا شی بین، دولیا شمره خوش کسون مورشؤن دوست داشت، اما چونکه دولیا شی نیئین، بلکه مو شمره دولیا جی انتخاب بودم، دولیا شمراي نفرت دئنه. ^{۲۰} کلامی که شمره بوتم بخاطر بدارین: ”نوکر خو اربابای پیلتر نیه.“ اگه مه اذیت و آزار بکوئن، شمره هم اذیت و آزار کوئن و اگه می کلام انجوم بدین، شیمه کلامم انجوم دئتم. ^{۲۱} اما ای همه، می ایسم وسه شیمه امره کوئن، چونکه می سرا داکس نشناسن. ^{۲۲} اگر نمابوم و ایشؤن امره گب نزه بوم، گوناھی نداشتن؛ اما الؤن ده هیچ بهونه ای خوشؤن گوناھؤن به ندئتم. ^{۲۳} کسی که می جی نفرت بداری، می پتر جی هم نفرت دئنه. ^{۲۴} اگه اوشونه میئن کارؤنی نوده بوم که بغیر از مو هیشکس نوده بو، گونا نداشتن؛ ولی الؤن با اینکه او کارؤن بدین، هم می جی، هم می پتر جی نفرت دئتم. ^{۲۵} ولی هو کلامی که خوشؤن تورات میئن بومه دئنه باء حقیقت پیدا کونی که:

”اوشون، می جی هَچي نفرت دَأشَن.“^{۲۶} «ولی وختی او یاور که پتر ورجای شیمه به سرادِنتم بای، یعنی حقیقتی روح که پتر جی سرادا بنه، او خودش می باره گواپی دِننه.^{۲۷} و سَمَرَم گواپی دِننن، چونکه از اول می آمره بین.

۱۶

۱ «ای چی آنِ شمره بوتم تا شیمه ایمون جی نَگین.^۲ شمره یهود عبادتگاهِ آنِ جی بیرون کوئنن. حتی زمونی رسنه که هر کی شمره بکوشی، فکر کوئننه که خدا خدمت کوئننه.^۳ ای کارون کوئنن، چونکه نه آسمونی پترِ شناسَن نه مه!^۴ ولی ای چی آنِ شمره بوتم تا وختی که زمون او اتفاق برسی، به یاد بآرین که شمره واخوب گوده بوم. ایشون از اول شمره نوتم، چونکه خودم شیمه آمره بوم.

۵ «اما الون می سرا دء کسی ورجه سَنَم و هیشکس و آنپورسنین ”کوره شوئد ری؟“^۶ ولی می گبون ایشتوسنِ وسه، شیمه دیل غصه جی پورا بو.^۷ با ای حال، مو شمره حقیقت گونم، به نفع شمه ایسه مو بوشوم، چونکه اگه نوشوم، او یاور شیمه ورجه نَننه؛ اما اگر بوشوم، اونه شیمه ورجه سرا دِنتم.^۸ وختی او یاور بای، دونیا مردوم، گونا و صالحی و داوری وسه محکوم کوئننه.^۹ گونا وسه چونکه مه ایمون نآردین.^{۱۰} صالحی وسه چونکه پتر ورجه سَنَم و ده مه نینن.^{۱۱} داوری وسه چونکه ای دنیا رئیس، محکوم بو.

۱۲ «خیلی چیزون دیگه دَنتم که شمره بوگوم، اما الون طاقت اونه ایشتوسنِ ندننن.^{۱۳} وختی او روح حقیقت بای، شمره تمومی حقیقت آمره راهنمایی کوئننه؛ چونکه او خوش جی گب نزننه، بلکه اوچیزی که ایشتونه گونه و اوچیزی جی که در پیش، شیمه گب زننه.^{۱۴} او مه جلال دِننه، چون اوچیزی که میشی ایسه هگینه، شمره علوم کوئننه.^{۱۵} هرچی که می پتر شه می شی ایسه. هینه وسه بوتم اوچیکه میشی ایسه، هگینه و شمره علوم کوئننه.

۱۶ «آنی دیرتر ده مه نینن و آنی ده بوبو هنده مه اینن.»^{۱۷} هووخت یسری از عیسی شاگردون همدیگره بوئن، «اونه منظور ایی گبون جی چی ایسه که ”آنی ده مه نینن ولی آنی ده بوبو هنده مه اینن“؟ یا این که گونه ”چونکه پتره ورجه شوئدرم“؟»^{۱۸} پس شاگردون همدیگره گوئن: «ای ”آنی ده“ که گونه، چی ایسه؟ اونه منظور ایی گب جی نفهمنیم؟»^{۱۹} عیسی دونس که خوائن اونای سوال بپورسن، اوشونه بوت: «اینه وسه همدیگر جی پورسندرین که بوتم ”آنی ده مه نینن، ولی آنی دیرتر هنده مه اینن“؟^{۲۰} راست راست، شمره گونم، شمه

شیون و زاری کوئین، اما دنیا شاد بانه؛ شمه غصه دار بنین، اما شیمه غصه، شادی بانه. ^{۲۱} زن زاستن موقع درد کشنه، چونکه اونہ چئن وخت برسه؛ اما وختی که خو زاک به دنیا آپنه، ده خوش درد یاد ناپنه، چونکه شاد، اینہ وسه که یکتہ آدم به دنیا بآردہ. ^{۲۲} هینه وسه، شَمَرَم الُون غصه دَئین، اما ہندہ شمرہ ایتم کہ شیمہ دیل شاد بانه و هیشکس او شادی شیمہ جی هنگینہ. ^{۲۳} او روز میئن، ده هیچی می جی نخوانین. راست راست، شمرہ گونم، هر چی آسمونی پتر جی می ایسم آمرہ بخوانین، اونہ شمرہ هدئنه. ^{۲۴} تا الُون می ایسم آمرہ هیچی نخواستین؛ بخوانین تا هگیرین و شیمہ شادی کامل بی.

^{۲۵} «ایشون حیکایت آمرہ شمرہ بوتم؛ اما زمونی رسنه که، ده شیمہ آمرہ ایطو گب نزنتم، بلکه آشکارا آسمونی پتر بارہ شمرہ گونم. ^{۲۶} او روز میئن، می ایسم آمرہ درخواست کوئین. و شمرہ نگوتم که مو شیمہ طرف جی پترای خوانتم، ^{۲۷} چرہ که پتر خودش شمرہ دوست دئنه، چونکه شمه مه دوست دئین و ایمؤن باردین که مو خدا ورجای بومتم. ^{۲۸} مو پتر ورجای ای دنیا دیرون بومتم؛ و الُون ای دنیا نئتم و پتر ورجه شنم.»

^{۲۹} هووخت عیسی شاگردؤن بوتن: «الُون ده آشکارا گب زئی نه حیکایت آمرہ. ^{۳۰} الُون ده دؤنیم که همه چیز جی واخبی و حتی احتیاج ندئی کسی خو سوال ته بوگوی. هینه وسه، ایمؤن دئیم که خدا ورجای بومای.» ^{۳۱} عیسی اوشونه بوته: «الُون ایمؤن دئین؟ ^{۳۲} بینین الُون زمونی رسنه، و راست راست هی الُون برسه، که پخش بنین و هر کس خوش خونه و جاجیگه شنین و مه تنها نئین؛ اما مو تنها نیم، چونکه آسمونی پتر می آمرہ ایسه. ^{۳۳} ایشون شمرہ بوتم تا می میئن آرامش بدآرین، دنیا میئن شیمہ به زحمت و عذاب هته اما شیمہ دیل قورص بی، چونکه مو دنیا حریف بوتم.»

۱۷

عیسی دعا کوئنه

۱ بعد اییکه عیسی ای گبون بوته، خو سر راستیته آسمون نیگاه گوده و بوته: «پتر، می وخت برسه. تی ریکه جلال بدی تا تی ریکه ام ته جلال بدای. ^۲ چونکه تو تموم آدمون اختیار اونہ هدی، تا همه اوشونی که اونہ هدی، ابدی زیندگی ببخشی. ^۳ و ای ایسه ابدی زیندگی که ته، تنها خدای حقیقی و عیسی مسیح که سرا دای، بشناسن. ^۴ مو کاری که مه بسپوردی، تموم و کمال انجوم بدتم، و

ایطو تہ زمین سر جلال بدئم. ° پس الؤن ای پئر، تنم مه تی ورجه جلال بدی، هو جلالی که دونیا شروع جی پیشتر تی ورجه داشت.

^۱ مو تی ایسم اوشوئی به که ایی دونیا میئن مه هدی، آشکاره گودم. اوشون تی شی بوئن و تو ایشونه مه ببخشی و اوشون تی کلام عمل بوذن. ^۷ الؤن اوشون بفهمسن که هر چیزی که مه ببخشی تی طرفای ایسه. ^۸ چون او کلامی که مه بسپوردی، اوشونه بسپوردم و اوشون اونه قبول بوذن و راست راست بودونسن که تی طرفای بومئم و ایمون بآردن که تو مه سرا دای. ^۹ می دعا اوشونه به ایسه؛ مو ایی دونیا وسه دعا نوکوئئم، بلکه اوشوئی به دعا کوئئم که تو مه ببخشی. چونکه اوشون تی شی ایسن. ^{۱۰} هر چی که می شه، تی شه و هر چی که تی شه، می شه؛ و اوشون میئن جلال بیاتم. ^{۱۱} ایناجی بیشتر دونیا میئن نومؤئم، اما اوشون حله دونیا میئن ایسن. مو تی ورجه هنم. ای پئر قدوس، اوشونه به تی ایسم که مه هدی حفظ بکون. تا یکتہ بوئئن، هوطو که آمه یکتہ ایسیم. ^{۱۲} مو تا زمؤنی که ایشون آمره بوئم، اوشون که تو مه هدای تی ایسم آمره حفظ بوذم، و اوشونای حفاظت بوذم و هیچکدوم از اوشون هلاک نوئوئن بغیر از او هلاکت ریکه، تا مقدس کیتابؤن بنویشته آن به انجوم برسی. ^{۱۳} اما الؤن تی ورجه هنم و ایی گبؤن وختی گونم که حله دونیا میئن ایسم تا می شادی خوشون دیل میئن تموم و کمال بدارن. ^{۱۴} مو تی کلام اوشون هدم، اما دونیا ایشونای نفرت داشت، چونکه دونیا شی نیین. هیطو که مو دونیاشی نییم. ^{۱۵} مو نخواستم که ایشون ایی دونیاجی ببری، بلکه خوائم اوشون شیرجی حفظ بکونی. ^{۱۶} ایشون ایی دونیا شی نیین هوطو که مو ایی دنیا شی نییم. ^{۱۷} اوشون حقیقت میئن ته به سیوا بکون؛ تی کلام حقیقت. ^{۱۸} هوطو که تو مه دونیا میئن سرا دای، منم اوشونه دونیا میئن سرادئم. ^{۱۹} مو خودم ایشون وسه وقف کوئئم، تا ایشوئم خوشون وقف حقیقت بکونن.

^{۲۰} «مو فقط ایشون وسه درخواست نوکوئئم، بلکه کسونی به هم ایسه که بواسطه اوشون پیغوم، مه ایمون آیین. ^{۲۱} تا همه یکتہ بوئون، هوطوکه تو ای پئر، تو می میئن ایسای و مو تی میئن، که اوشونم آمه میئن بیسن، تا دونیا ایمون باری که تو مه سرا دای. ^{۲۲} و مو جلالی که مه ببخشی، ایشونه ببخشئم، تا یکتہ بوئون، جوری که آمه یکتہ ایسیم. ^{۲۳} مو اوشون میئن و تو می میئن، تا اوشونم کامیلاً یکتہ بوئون، تا دونیا بدؤنه که تو مه سرادای و ایشونه هوطوری دوست داشتی که مه دوست داشتی. ^{۲۴} آی پئر، خوائم اوشوئی که مه ببخشی،

می آمره بیسن، او جایی که مو ایسم، تا می جلالِ بیئن، جلالی که تو مه ببخشی؛ چونکه دنیا شروع جی پیشتر، مه دوست داشتی.
^{۲۵} «ای پتر عادل، دنیا ته نشناسنه، اما مو ته شناسنم، و ایشون دوتئن که تو مه سردای. ^{۲۶} مو تی ایسم اوشونه بشناسونم و هنده شناسونبئتم، تا او محبتی که تو به مو داشتی، اوشون میئنم بموئی و منم اوشون میئن بمونم.»

۱۸

عیسی گین

^۱ عیسی ایی گبون بزه پس، خوش شاگردون آمره اوطرف دره قدرون بوشو. اوره یکتہ باغ هته بو، عیسی و اونہ شاگردون او باغ میئن بوشونن. ^۲ یهودا، او کسی که عیسی خیانت بوده بو، او محل جا دؤنس، چونکه عیسی و اونہ شاگردون معمولاً، اوره جوتمه بوئن. ^۳ پس یهودا یکتہ دسته از سربازون و مامورون سرون کاهنون و فریسی آن فرقه عالمون ویتہ و اوره بومہ، اوشون فانوس و مشعل و شمشیر و کولاکت آمره اوره برسئن. ^۴ عیسی با اونکہ دؤنس چی خا اونہ سر بای، پیش بوشو و اوشونه بوته: «کی به گردنن؟» ^۵ اوشون جواب بدئن: «عیسای ناصری.» بوته: «مو ایسم.» یهودا، اونی که عیسی خیانت بوده بو هم اوشونه آمره ایسابو. ^۶ هیطوکه عیسی بوته: «مو ایسم»، اوشون پسایسا بوشون و بگل بوخوردن. ^۷ عیسی یبار ده اوشونای بپورسه: «کی دومبال گردنن؟» اوشون بوئن: «عیسای ناصری.» ^۸ عیسی جواب بدا: «شمره بوتم که مو ایسم. پس اگه می دومبال گردنن، بوگزارین ایشون بوشونن.» ^۹ عیسی اینہ بوته تا او چیزی که پیشتر بوته بو، حقیقت پیدا کوئی که «هیته از اوشونی که مه ببخشی، از دست ندئم.»

^{۱۰} هووخت شمعون پطرس شمشیری که داشت هکشه و یکتہ ضریه، پیله کاهن خدمتکار بزه و اونہ راست گوش ببئه. او خدمتکار ایسم مالخوس بو. ^{۱۱} عیسی پطرس بوته: «تی شمشیر غلاف کون! مگه نباید او پیاله ای که پتر مه هدا، وودوشم؟»

^{۱۲} بازین سربازون، خوشون فرمانده و یهودی آن مامورون آمره، عیسی بیئن. اوشون عیسی دست دوسن. ^{۱۳} اول اونہ حتا ورجه ببوردن. چونکه حتا، قیافا زوپتر بو و قیافا هو سال، قوم پیله کاهن بو. ^{۱۴} قیافا هونی بو که یهودی آن سرون نصیحت گود و گوت که بهتره، یه نفر قوم وسه بمیری.

پطرس عیسیٰ حشا کوئنه

^{۱۵} شمعون پطرس و یکتہ شاگرد دیگہ عیسیٰ دومبالسر راه دکتن. چون او شاگرد پیلہ کاهن آشنا بو، بوتونسه عیسیٰ آمره پیلہ کاهن خونہ صاراکی میئن بشی. ^{۱۶} ولی پطرس در پشت بیسأ. پس او شاگرد که پیلہ کاهن آشنا بو، بیرون بوشو و یکتہ کلفتِ آمره که دربون بو، گب بزه و پطرس دیرون ببورده. ^{۱۷} هووخت او گلفتی که دربون بو پطرسای بپورسه: «مگه تو او مرداکِ یکتہ از شاگردون نی؟» پطرس جواب بدا: «نییم!»

^{۱۸} هوا سرد بو. خدمتکارون و مامورون یکتہ آتش، زغالِ آمره چاگوده بون و اونه دور جومه بوبونن و خوشون گرم کادبونن. پطرسم اوشون آمره ایسأ بو و خوش گرم گود. ^{۱۹} هووخت پیلہ کاهن عیسیٰ جی اونه شاگردون باره و اوچی آنی که اوشونه یاد بدابو بپورسه. ^{۲۰} عیسیٰ جواب بدا: «مو ای دنیا آدمونِ آمره آشکارا گب بزئم و همیشه عبادتگاه و معبد میئن که یهودی آن اوره جومه بوئن، آموتم و هیچی خلوتی میئن نوتم. ^{۲۱} چرء می جی پورسنی؟ اوشونی جی بپورس که می گبون بشتوسن! اوشون دوتن که مو چی بوتم.» ^{۲۲} وختی که عیسیٰ اینه بوته، یکتہ از نیگهبونون که اوره ایسأ بو، یکتہ چک اونه دیمه بزه و بوته: «پیلہ کاهن ایطو جواب دئی؟» ^{۲۳} عیسیٰ جواب بدا: «اگه اشتباه بوتم، می اشتباه ثابت بکون؛ اما اگر راست بوتم چرء مه زئی؟»

^{۲۴} بازیَن حَتَا اونه دست دوسه، پیلہ کاهن قیفا ورجه سرا دا. ^{۲۵} هووخت که شمعون پطرس ایسأ بو و خوش گرم کأده بو، بعضی آن اونای بپورسن: «مگه تو یکتہ از اونه شاگردون نی ای؟» او حشا بُوْدِه و بوته: «نه! نییم.» ^{۲۶} یکتہ از پیلہ کاهن خدمتکارون که فامیل اونی بو که پطرس اونه گوش ببه بو، بوته: «مگه مو، ته اونه آمره باغ میئن ندئم؟» ^{۲۷} پطرس هنده حشا بُوْدِه. هووخت تله بوخونده.

عیسیٰ محاکمه پیلاتس ورجه

^{۲۸} صوبه دم بو که عیسیٰ، قیفا ورجه جی فرماندار کاخ میئن بپورذن. اوشون خوشون، کاخ میئن نوشون که نجیس نوبونن تا بتونن عید پسخ شام بوخورن. ^{۲۹} پس پیلاتس بیرون بومه و اوشونای بپورسه: «ای مرداکِ به چی جرمی متهم کادرین؟» ^{۳۰} اوشون جواب بدئن و بوئن: «اگه ای مردکای شرور کارون نوده بو، اونه تی دست هندئنتیم.»

٣١ پيلاٽس اوشونه بوتہ: «شمہ خودتون اونه بېرین و عین شیمه شریعت حکم اونه محاکمه بکونین.» یهودی اُن سرؤن بؤتن: «آمه اجازه ندئنیم هیشکس محکوم به موردن بکونیم.» ٣٢ هیطو بو که عیسی گب، خو چوطؤ موردن به که اونه ريفا ایسابو، حقیقت پیدا گوده.

٣٣ بازین پيلاٽس وگرسه کاخ میئن و عیسی دوخونده و اونه بوتہ: «تو یهودی اُن پادشاه ایسی؟» ٣٤ عیسی جواب بدا: «اینه تو، ته به گونی یا دیگرؤن می باره ایطو ته بوتن؟» ٣٥ پيلاٽس جواب بدا: «مگه مو یهودییم؟ تی قوم و کهنؤن سرؤن ته می دست هدئن. چی بودی؟» ٣٦ عیسی جواب بدا: «می پادشاهی، ای دنیا جی نییه. اگه می پادشاهی ای دنیا جی بو، می خدمتکارؤن جنگ گودن تا مو یهودی اُن دست میئن دنگئم. اما می پادشاهی ای دنیا جی نییه.» ٣٧ بازین پيلاٽس عیسی جی بپورسه: «پس تو یکتہ پادشاه ایسی؟» عیسی جواب بدا: «تو گونی که مو پادشاهم. مو هینه و سه بزاسه بوبؤم و هینه واسه ای دنیا میئن بومئم تا حقیقت به گواپی بدئم. هرکس حقیقت جی ایسه، می گب گوش کوئنه.» ٣٨ پيلاٽس بوتہ: «حقیقت چی ایسه.»

وختی پيلاٽوس اینه بوتہ، هنده بوشو بیرون یهودی اُن ورجه و اوشونه بوتہ: «مو هیچ دلیلی اونه محکوم گودن به نیاتم.» ٣٩ اما شمه یکتہ داب دئین که پسخ عید به یکتہ زندونی شیمه به آزاد کوئم. خوانین که یهودی اُن پادشاه آزاد کونم؟» ٤٠ اوشون دومرته داد امره جواب بدئن: «او مرداک نه! باراباس آزاد کون!»
باراباس یکتہ راهزن بو.

عیسی صلیب سر هکشئن بوردن

١ هو زمون پيلاٽس، عیسی بیته و دستور بدا اونه شلاق بزئن. ٢ سربازؤن اونه په یکتہ تاج، تیفای بباقتن و اونه سر بنئن و یکتہ ارغوونی ردا اونه دؤدن. ٣ و اونه ورجه بومئن و بؤتن: «سلام بر تو، ای یهودی اُن پادشاه!» و اونه چک زئن. ٤ پيلاٽس دومرته بیرون بومه و یهودی اُن بوتہ: «الؤن اونه شیمه ورجه بیرون ابئم تا بدونین که مو هیچ جرمی اونه محکوم گودن به پیدا نودم.» ٥ پس عیسی، تاج تیفای و ارغوونی ردا امره بیرون بومه. پيلاٽس اوشونه بوتہ: «بینین، اینم هو مردکای!» ٦ وختی کهنؤن سرون و معبد نیگهبونؤن اونه بده اُن، فریاد

بزئن و بوئن: « صلیب سر هڪش! صلیب سر هڪش!» پيلاٽس اوشونه بوته: «شمه خودتون اونه بيرين و صلیب سر هڪشين، چونکه مو هيچ جرمي اونه محڪوم گودن به پيدا نودم.»^۷ يهودی اُن جواب بدئن: «امه شريعتي دئيم که طبق اُمه شريعت، او مردکه بايد بميري، چونکه ادعا کوئنه خدا ريکه ايسه.»^۸

اوختي پيلاٽس اينه بشتؤسه، بيشر بترسه.^۹ هنده کاخ ميئن وگرسه و عیسی جی بيورسه: «تو کوره جی بومای؟» اما عیسی اونه جواب ندا.^{۱۰} پس پيلاٽس اونه بوته: «مه هيچي نگوئي؟ مگه نودؤني که قدرت اينه دئيم ته آزاد کوئم و ابي قدرتم دئيم که ته صلیب سر هڪشم؟»^{۱۱} عیسی بوته: «اگه ابي قدرت خدا طرف جی ته هده نوبوي، تو هيچ قدرتي می سر نداشتی؛ هينه وسه گونا اونی که مه تی دست هده، خیلی بيشر.»^{۱۲} بازين پيلاٽس حقسعی بوده که عیسی ويله کوني، اما يهودی اُن فریاد زنن و گوئن: «اگر ابي مرداک ويله کوني، امپراطور ريفق نیئی. هر کس ادعاي پادشاهی بکوني، امپراطور ضيد گب زننه.»^{۱۳}

اوختي پيلاٽس ابي گبون بشتؤسه، عیسی بيرون بارده، خودوش تخت قضاوت سر بنیشته، جایی که معروف بو به «سنگفرش» و عبرانی زوبؤن ميئن اونه «جَبَّاتا» گوئن.^{۱۴} او روز، روز آماده بوئن عيد پسخ بو. ظهر نزدیکی بو. پيلاٽس يهودی اُن بوته: «بينين اينم شيمه پادشاه.»^{۱۵} اوشون فریاد بزئن: «اونه بکوش! اونه بکوش و صلیب سر هڪش!» پيلاٽس اوشون بوته: «شيمه پادشاه صلیب سر هڪشم؟» کاهنؤن سرؤن جواب بدئن: اُمه جز امپراطور پادشاهی ندئيم.»^{۱۶} سر آخر پيلاٽس، عیسی اوشون دست هده تا صلیب سر هڪشن.

پس عیسی بيئن و بيوردن.

^{۱۷} عیسی که صلیب اينه دوش سر هنه بو بيرون بوشو، يکته محل ميئن بايسم جمجمه، که عبرؤنی زبؤن ميئن اونه «جَلَجْتا» گوئن.^{۱۸} اوره اونه صلیب سر هڪشئن. اونه اُمره دونفر ديگرم اونه دو طرف، صلیب سرهڪشه بوبوئن و عیسی اوشون وسط ايسا بو.^{۱۹} پيلاٽس اينم دستور بده و اوشون يه تيکه تخته سر بنويشتن و اونه صلیب جور بزئن که اونه سر بنويشته هته بو: 'عیسای ناصری، يهودی اُن پادشاه.'^{۲۰} خیلی از يهودی اُن او تخته بنويشته بوخؤندن، چون اوره که عیسی صلیب سر هڪشه بو، شهر نزدیکی بو و او تخته بنويشته به زبؤن عبرانی و لاتین و يونانی بنويشته بو بو.^{۲۱} پس يهودی اُن کاهنؤن سرون، پيلاٽس بوئن: «ننويس، 'يهودی اُن پادشاه' بلکه بنويس

«اپي مردڪه بوته ڪه مو يهودي اُن پادشاه ايسم.»^{۲۲} پيلاٽس جواب ٻڌا:
«هرچي بنويشتم، ده بنويشتم.»

^{۲۳} وختي سربازون؛ عيسي صليب سر هڪشئن، اونه رختون ويٺن و چار سهم
بودن. هر کس يڪته سهم ويته. وختي اونه ردا برسئن بدن ڪه يڪسره ايسه و
درز نڌئنه.^{۲۴} پس همدیگر بونتن: «اينه ردا پاره نوکونيم، بلکه قرعه توڏيم تا
بينيم ڪي شي بنه.» ابطوري بو ڪه زيور ڪتاب بنويشته به حقيقت برسه ڪه:
«مي رختون خوشون مين سهم کوئن
و مي ردا به قرعه توڏئن.

پس سربازون هيٺو بودن.

^{۲۵} اما عيسي صليب نزديڪي، اونه مٿر و اونه خاله و مريم گلوپاس زن و مريم
مجدليّه ايسا بونن.^{۲۶} وختي عيسي خوش مٿر و او شاگردِي ڪه دوست داشت،
اونه ڪنار ايسا بو، بده، خوش مٿر بوته: «اي زن، بين، اينم تي ريڪه.»^{۲۷} بازين
او شاگرد بوته: «بين، اينم تي مٿر!» از او ساعت، او شاگرد، عيسي مٿر خو
خونه بپورده.

عيسي موردن

^{۲۸} بازين عيسي ڪه دؤنس همه چي تمنه بو، اينه وسه ڪه مقدس ڪيتابون
بنويشته ان به انجوم برسي، بوته: «تشنه ايسم.»^{۲۹} اوره يڪته خم هننه بو
نُرشه بو شراب جي پورا گوڏه. پس يڪته ابر، ترش شراب مين فورو گوڏن و
بنئن يڪته زوفا دار شاخه سر و بپورڏن عيسي دهن جلو.^{۳۰} وختي عيسي شراب
وچيشته. بوته: «تمنه بو.» بازين خو سره جير توڏه و خوروج تسليم گوڏه.

^{۳۱} اوراجي ڪه او روز، 'آماده بونن' عيد پسخ بو، و نبايد او جنازه اُنِي ڪه
صليب سر هڪشه بوبونن او مقدس شنبه مين ڪه پيله شنبه بو، صليب سر
بوموني، يهود سرون پيلاٽوس جي بخواستن تا او سه نفر پا قلم بشڪنن، و
اوشون جنازه اُن صليب سر جير بازن.^{۳۲} پس سربازون بومئن و او دونفره پا
قلم ڪه عيسي امره صليب سر هڪشه بوبوبونن، بشڪينن.^{۳۳} اما وختي عيسي
برسنن، بدن ڪه بمورده، اونه پا قلم نشڪينن.^{۳۴} ولي يڪته از سربازون اونه تڪ
نيزه فورو گوڏه و هوڏم اوناي خون و او بيرون بومه.^{۳۵} اوني ڪه اينه بده گوايي
ڏئنه، تا شمرم ايمون بازين. اونه گوايي راست و او دونه ڪه حقيقت گونه.^{۳۶} ابي
اتفاقون دڪته تا مقدس ڪتابون بنويشته، حقيقت پيدا ڪوني ڪه «هيته اونه

خشوُن بشکِنه نبنه.»^{۳۷} هوطورم یه قسمت دیگه از کیتاب که گونِه: «اونیه که نیزه فورو گودن، نیگه کوئن.»

عیسی دَفنِ گودن

^{۳۸} بعدِ ای اتفاقون یوسف، که رامه شی بو، پیلاٹسای اجازه بخواسته که عیسی جنازه بپوری. یوسف یکتِه از عیسی دومباله روئون بو، ولی خلوتی، چونکه یهودی اَن جی واهیمه داشت. پیلاٹس اونه اجازه بدا. یوسف بومه و عیسی جنازه بپورده.^{۳۹} نیقودیموسم که پیشتر شبونه عیسی ورجه بوشوبو، بومه و خوشِ آمره سی کیلو مُرّ و عود قاطی بوده، بآرده.^{۴۰} پس اوشوُن عیسی جنازه ویئن و اونه طبق یهودی اِن دَفنِ گودنِ باب، عطرؤنِ آمره کفن میئن فیبیئن.^{۴۱} اوجاپی که عیسی صلیب سر هکشن، یکتِه باغ هَنه بو که او باغ میئن یکتِه تازه مقبره هَنه بو که حِلِه هیچ مرده ای اونه میئن نَنه بوئن.^{۴۲} پس چونکه یهودی اِن 'آماده بوئن روز عیدِ پسخ و سه بو' و او مقبره هم، او نزدیکی هنه بو، عیسی جنازه اونه میئن بنئن.

۲۰

عیسی زنده بنه

اولی روز هفته میئن یعنی یکشنبه صوبه دیمِی، حِلِه که هوا تاریک بو، مریم مجدلیه مقبره سر بوشو و بده که اونه سنگ یکتِه کنار گرادا بوبؤ.^۲ پس بدوبدو بوشو شمعون پطرس ورجه و او شاگرد دیگه که عیسی اونه دوست داشت. مریم اوشوُنه بوتِه: «امه آقا مقبرای بپوردن و نودوئنیم کوره بنئن.»^۳ پطرس اوته شاگرده آمره بیرون بومه و بوشوُن مقبره سو.^۴ هر دوته دوؤسن؛ اَمّا اوته شاگرد تندتر بوشو، پطرسای پیش دکنه و اول مقبره برسه.^۵ هچیمسه و مقبره میئن بده که کفنی اوره کته. اَمّا مقبره دیرون نوشو.^۶ بازین شمعون پطرسم اونه دومبالسر بومه و مقبره دیرون بوشو و بده که کفنی اوره هَنه،^۷ اَمّا او دستمالی که عیسی سر دُور دوسّه بوئن، کفنی کنار نَنه بو، بلکه سیوا، تا بوؤو و یجا دیگه هَنه بو.^۸ پس اوته شاگردم که اول مقبره سر برسه بو، بوشو دیرون و بده و ایمون بآرده.^۹ چونکه حِلِه شاگردون، مقدس کیتابوُن نیویشته اِن نفهمسه بوئن که عیسی باید مُرده اَن جی زنده بی.^{۱۰} بازین او دوته شاگرد خوشوُنِ خونه وگرسن.

عیسی آشکار بون، مریم مَجْدَلِيَّه به

^{۱۱} ولی مریم بیرون مقبره ایسا بو و ونگ زئدبو. او هوطو ونگ آمره هچیمسه تا مقبره دیرون نیگه بکونی. ^{۱۲} او زمون دوته فرشته بده که سفید رخت دؤوده بون و او جایی که عیسی جنازه هته بو، یکتہ سرچور و اویکتہ پان جیر نیشته بوئن. ^{۱۳} اوشون اونه بوئن: «زناک، چرء ونگ زئدری؟» مریم جواب بدا: «می آقا ببوردن و نودونم کوره بئن.» ^{۱۴} هیطوکه اینه بوته، وگرسه و عیسی اوره سرپا بده، ولی نشناخته. ^{۱۵} عیسی اونه بوته: «زناک، چرء ونگ زئدری؟ کی دومبال گردنی؟» مریم به خیال اینکه باغبون، بوته: «آقا، اگر تو اونه ویتی، مه بگو کوره بنای تا بوشوم و اونه ویگیرم.» ^{۱۶} عیسی دوخنده: «مریم!» مریم وگرسه و عبرونی زبون آمره بوته: «رَبُونی!» (یعنی اوستاد). ^{۱۷} عیسی اونه بوته: «مه دست نزن، چونکه حله می پئر ورجه جور نوشوم. بلکه می برارون ورجه بشو و اوشونه بگو: می پئر ورجه و شیمه پئر ورجه، می خدا ورجه و شیمه خدا ورجه جور شوئدرم.» ^{۱۸} مریم مَجْدَلِيَّه بوشو و شاگردون خبر بدا که «خداوند بدئم!» و اوچیزی که عیسی، اونه بوته بو، اوشونه بوته!

عیسی شاگردون به آشکار بنه

^{۱۹} هو روز غروب دیمی که اولی روز هفته بو، شاگردون جومه بوئن و درون یهودی آن ترس جی قفل گودبون، عیسی بومه و ایشونه میئن بیسا و بوته: «سلام بر شمه!» ^{۲۰} وختی اینه بوته، خوش دستون و خوش تک اوشونه نیشون بدا. شاگردون خداوند دئن آمره شاد بون. ^{۲۱} عیسی هنده اوشونه بوته: «سلام بر شمه! هیطو که پئر مه سرا دا، منم شمره سرا دئنم.» ^{۲۲} هیطو که اینه بوته، فو بزه و بوته: «روح القدس هگیرین. ^{۲۳} اگر ینفر گوناھون ببخشین، اوشون به ببخشه بنه و اگر ینفر گوناھون نبخشین ببخشه بنه.»

عیسی و توما

^{۲۴} وختی که عیسی بومه، توما، یکتہ او دوازده ته شاگرد که دو قولوهم اونه دوخوندن، اوشونه آمره نبو. ^{۲۵} پس بقیه شاگردون اونه بوئن: «خداوند بدیم!» اما او ایشون بوته: «تا خودم میخ ملئه اونه دستون میئن نیئم و می انگشته میخ جا سر ننئم و می دسته اونه تک سولاخ میئن دنکونم، هرگی باور نوکونم.» ^{۲۶} هشت روز بعد یعنی یکشنبه، عیسی شاگردون، هنده خونه میئن

ایساً بُن و توما هم اوشونه آمره بو. با ایی که درؤن قفل بوئن، عیسی دیرون بومه و اوشؤن میئن بیسه و بوته: «سلام بر شمه!»^{۲۷} بازین عیسی، توما بوته: «تی انگشت بنی یره و می دستؤن بین. تی دست جلو بار و می تک سولاخ میئن دکون. بی ایمؤن نبو، بلکه ایمؤن بدآر.»^{۲۸} توما اونه بوته: «می خداوند و می خدا!»^{۲۹} عیسی بوته: «چونکه مه بدی، ایمؤن بآردی؟ خوش بحال اوشؤنی که نده بو ایمؤن اینن.

ای کتاب هدف

^{۳۰} عیسی خیلی نیشؤنه و معجزه این دیگه ام خوش شاگردؤن جلو انجوم بدابو که ایی کتاب میئن بنویشته نوبو.^{۳۱} ولی هنی بنویشته بو بو تا ایمؤن بآرین که عیسی هو مسیح موعود ایسه و خدا ریکه، و ایی ایمؤن آمره، اونه ایسم میئن زندگی ابدی بدآرین.

۲۱

عیسی آشکارا بوئن خو هفت ته شاگردؤن به

^۱ بعد ایی اتفاقون، عیسی په بار ده تیریه دریا کنار ورجه که هو دریای جلیل ایسه، خوش، شاگردؤن به آشکار گوده. او خوش ایطوری آشکار گوده:
^۲ شمعون پطرس، توما نامدار به دوقلو، نتنائیل که قانای جلیل شی بو، زبدی ریکه آن، و دوته از شاگردؤن دیگه همدیگر آمره ایسابوئن.^۳ شمعون پطرس اوشون بوته: «مو شوئدرم ماهی بگیرم.» اوشون بوئن: «أمرم تی آمره هنیم.» پس بیرون بوشوئن و نو سواره بوئن. اما او شو هیچی نیئن.^۴ صوبه دم، عیسی دریا کنار ایسابو؛ اما شاگردؤن نفهمسن که عیسی ایسه.^۵ او اوشونه بوته: «زاکؤن، هیچی خوردن به ندئین؟» جواب بدئن: «نه!»^۱ بوته: «سالی توداین نو راست طرف که گینین.» اوشون هی کار بوئن و فراوونی ماهی جی منیسن سالی نو میئن هکشن.^۷ شاگردی که عیسی اونه دوست داشت، پطرس بوته: «خداوند ایسه!» شمعون پطرس هیطو که بشتوؤسه او خداوند ایسه، خوش رخت خوش دور فییبته – چونکه ماهی گیتن وسه خو رخت بکنده بو- و خوش دریا میئن توده.^۸ اما بقیه شاگردؤن نو آمره بومئن، در حالی که سالی ای که ماهی جی پور بو خوشؤن آمره هکشه دبون. چونکه اوشون خشکی آمره دوروبر صدمتر فاصله داشتن.

۹ وختی دریاکنارِ برسئن، بډئن که یکتہ آتش زغال امره بل بیتہ ایسہ و ماہی ہم اونہ سر هته، و نوئم هته بو. ۱۰ عیسی ایشؤنه بوته: « چنتہ او ماہی اُنی که الؤن بیتین، بآرین.» ۱۱ شمعون پطرس، نو میئن بوشؤ و سالی خشکی میئن هکشه. سالی، پیلہ ماہی اُنَ جی پورا گودہ بو، صد و پنجاہ و سه ته ماہی. با اونکہ ماہی اُن خیلی زیاد بوئن، سالی پازہ نُوبؤ بو. ۱۲ عیسی ایشؤن بوته: «بآین صوبونہ بوخورین.» شاگردون هیتہ جرأت نُؤدن اونای بپورسن «تو کی ایسی؟» چونکہ دوئسن او خداوند ایسہ. ۱۳ عیسی جلو بومہ و نون و ماہی ویتہ و اوشون هده. ۱۴ اپی سومین بار بو که عیسی زنده بوبو پس مرده اِن جی، خودوش شاگردؤن بہ آشکار گود.

عیسی گب زئن پطرس امره

۱۵ صُبونہ بوخورده پس، عیسی شمعونِ پطرسای بپورسه: «شمعون، یونا ریکه، مه بیشتر از ایشون دوست دئی؟ شمعون پطروس جواب بدا: «بله آقا؛ تو دؤنی که ته دوست دئتم!» عیسی اونہ بوته: «می بره اِن غذا بدی.» ۱۶ دوئمین بار عیسی اونای بپورسه: «شمعون، یونا ریکه، مه دوست دئی؟» جواب بده: «بله آقا؛ دؤئی که ته دوست دئتم.» عیسی بوته: «می گوسندون چوپؤنی بکون.» ۱۷ سومی بار اونہ بوته: «شمعون، یونا ریکه، مه دوست دئی؟» پطرس اورہ جی که عیسی سه بار اونای بپورسه که مه دوست دئی، ناراحت بو و جواب بدا: «آقا؛ تو همه چی خبر دئی؛ تو دؤئی که ته دوست دئتم.» عیسی بوته: «می گوسندون غذا هدی. ۱۸ راست، راست، ته گونم، زمؤنی که جوونتر بی، تی کمر دوسی و هر جا که خواسِتی شوی؛ اما وختی که پیر بی، تی دستؤن باز کؤئی و ینفر دیگه تی کمر دودنه، اوره که نخؤانی، ته بئنه.» ۱۹ عیسی اپی گب بزه تا پطروس بودونی که چوطو مینه و خو موردنِ امره خدا جلال دئنه. بازین عیسی اونہ بوته: «می دومبال بیه.»

۲۰ هووخت پطرس وگرسه و بده که او شاگردی که عیسی اونہ دوست داشت، اوشؤن دومبالسر اُمئدره. او هونی بو که شام موقع عیسی سینه سر تکیه بدا بو و بپورسه بو که: «آقا، کی ایسه که ته دشمن دست هدئنه؟» ۲۱ وختی پطرس اونہ بده، عیسی جی بپورسه: «آقا، پس او چی بنه؟» ۲۲ عیسی اونہ بوته: «اگه بخوام او تا می وگرسن موقع بیسی، به تو چی؟ تو می دومبال بیه!» ۲۳ پس اپی گب برارون میئن دکتہ که او شاگرد نمینه. با اپی حال عیسی

پطرس نوتہ کہ او شاگرد نمینہ، بلکه بوتہ: «اگہ بخوام او تا می وگرسن موقع
بسی، به توچی؟»
۲۴ اپی هو شاگرد کہ اپی چیزؤن بہ گواپی دئنه، و ایشؤن بنویشته و آمہ دؤنیم
کہ اونہ گواپی راست ایسہ.

سرآخر

۲۵ عیسی خیلی کارؤن دیگرم بؤده، کہ اگہ یکتہ - یکتہ بنویشته بوؤبی، فکر
نوکوؤنم حتی تموم دونیا کتابونم اونہ بنویشته آن جا بداشتبی.

